

Popický zpravodaj

OBSAH

SLOVO STAROSTY	str.1
OBECNÍ ÚŘAD INFORMUJE	
Rekonstrukce komunikací.....	str.2
Kanalizace	
Úprava zahrady MŠ.....	str.3
Sesuv svahu za myslivnou.....	str.4
Návrh biocentra	
ZE ŽIVOTA OBCE	
Zarážení hory.....	str.5
Pobeseda 2015.....	str.6
Vystoupení v domově pro seniory.....	str.8
Narozeninové střelení.....	str.9
Napoleonská vojska v Popicích.....	str.10
Martinské hody.....	str.12
Vinaři v roce 2015.....	str.14
Plán kulturních akcí	
Popické čertoviny.....	str.15
ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÁ ŠKOLA	
Návštěva ZŠ Pouzdrany.....	str.16
Miniolympiáda	
Divadlo slunečnice	
Hudební vystoupení	
Policie v naší škole.....	str.17
Dýňování	
Šipkovaná	
Jak se těší páťáci na Vánoce	
Uspávání broučků.....	str.19
Podzim ve školní družině.....	str.20
ZE ŽIVOTA POPICKÉ FARNOSTI	
Zapůjčení obrazů křížové cesty.....	str.23
Z HISTORIE OBCE	
Naši nejstarší sousedé.....	str.24
Honácká stezka.....	str.26
Osobnosti obce - Jiří Pavelka.....	str.27
OBECNÁ KNIHOVNA	
SPORT	
Fotbal.....	str.28
TJ Palava.....	str.30
Plavání	
SPOLEČENSKÁ RUBRIKA	str.31
OSTATNÍ	
A opět něco o drůbeži.....	str.32
Amerika - pokračování.....	str.33
Akátový dům.....	str.35
Tour de sklep 2016	
REKLAMA	
Windows 10 - mýty a fakta.....	str.36
TITULNÍ STRANA - Mužáci a Zarážení hory	
ZADNÍ STRANA - Čertoviny	

Podzim letošního roku byl psychicky velmi náročný. V měsíci listopadu a prosinci finisovaly souběžně 4 velmi náročné projekty. Tlak na dokončení u projektů, které byly financovány z evropské unie byl enormní. Do 4. prosince musely být všechny projekty administrativně dokončeny. Přes všechna úskalí (zejména kvalita prací zhotovitelů) jsme termín s vypětím všech sil stihly. Musím konstatovat, že jsem si v pátek 4. prosince zhluboka vydechl.

Doufám, že jsme Vás občany aspoň trochu potěšili. Chtěl bych vyzvednout práci zastupitelstva v letošním roce, neboť dokázali svým rozhodováním přivést do naší obce peněžní prostředky z Evropské unie.

V letošním roce bylo do naší obce investováno 64 605 592,- Kč.

Kdo ví, kdy se nám opět podaří si sáhnout na takové množství finančních prostředků?

Příští rok bude ve znamení vydechnutí a projekčních příprav na roky 2017 a 2018. Chtěli bychom dokončit komunikaci i s parkovacími místy na ulici Nová (kolem bytovek). Uvidíme, jak nás časově zdrží lhůty na stavebním a dopravním odboru. V hledáčku máme opravy chodníků ve výši 500 000,- Kč a pořízení sekačky. I v letošním roce chceme nadále držet vyrovnaný rozpočet. Prostředky na splácení úvěru za rekonstrukci komunikací budou odebrány z kapitoly základní a mateřská škola.

Od roku 2012 obecní pokladna poskytla na rekonstrukce a opravy obou budov sumu ve výši 13 385 012,- Kč. Posledním počinem, který nám ještě chybí, je zbudování víceúčelového hřiště na školní zahradě. Po nabytí právní účinnosti změnou územního plánu č. 2 chystáme jednání o odprodeji pozemku na školní zahradě se Státním pozemkovým úřadem.

Závěrem bych Vám chtěl popřát pohodičku a štěstíčko u vánočního stromce a úspěšný rok 2016.

Marek Sekanina, starosta

PŘEHLED USKUTEČNĚNÝCH PROJEKTŮ V ROCE 2015:

Rekonstrukce střechy v základní škole	701 765	Dotace 200 000,- Kč z Jihomoravského kraje
Rekonstrukce plochy na zahradě mateřské školy (položení dlažby)	144 669	hrazeno z vlastních zdrojů
Rekonstrukce osvětlení v mateřské škole	104 715	hrazeno z vlastních zdrojů
Rekonstrukce podlah v mateřské škole	256 839	hrazeno z vlastních zdrojů
Sesuv svahu na pozemku parcelní číslo 2367/2 v k. ú. Popice	7 583 430	Dotace 6 422 501,- Kč z fondů EU
Dětské hřiště v přírodním stylu - Úprava zahrady u budovy MŠ	820 233	Dotace 679 599,- Kč z fondů EU
Návrh biocentra Na Uherčicku v k. ú. Popice - výsadba stromů	2 595 425	Dotace 2 436 245,- Kč z fondů EU
Rekonstrukce komunikací v návaznosti na realizaci splaškové kanalizace	8 115 989	hrazeno z vlastních zdrojů - úvěr ve výši 10 000 000,- Kč). Stav k 5.12.2015 - chybí závěrečná fakturace od zhotovitele
Výstavba kanalizace v obci Popice	44 282 526	2014 - 2015 (v obci Strachotín investováno 56 801 524,- Kč - úvěr ve výši 22 000 000,-Kč), zbytek z dotací EU a JmK

*Krásné prožití vánočních svátků,
pohodu a pevné zdraví do roku*

2016

Obec Popice

REKONSTRUKCE KOMUNIKACÍ

V době, kdy piší tyto řádky, nám stále probíhají opravy vad a nedodělků na některých ulicích naší obce. Rekonstrukce vozovek (podloží i nový asfalt) jsou již položeny a slouží našim občanům od října, nicméně práce na chodnících a dalších detailech se nám neúměrně protahují. A to hlavně zásluhou pracovníků od zhotovitele, kteří bohužel neodvádějí adekvátní práci.

Proto jste se setkali s tím, že některé úseky (chodníky) předělávají i třikrát. Železnou rukou vládne Ing. Pokorný, který plní pro obec činnost inženýrského dozoru. Profesionalita Ing. Pokorného mně ukázala, jak důležitým faktorem je práce inženýrského dozoru a v žádném případě se nemá na práci takových lidí šetřit. I když ještě stále není ukončeno dílo, můžeme s určitostí tvrdit, že nám ušetří nemalé finanční prostředky.

V současné době je ze stavebních prací vyfakturováno 8 115 989,- Kč z celkové částky 10 439 686,- Kč. Oproti původní smlouvě došlo k rekonstrukci vozovek taktéž na ulicích Krátká a K Myslivně (náměstíčko) a na ulici Nová (od rodinného domu čp. 220 až po rodinný dům čp. 343). Věřím, že v konečné fakturaci se dostaneme pod 10 000 000,- Kč.

Trochu mě mrzí počínání řidičů na ulici Lipová, kde jsou vyježděny koleje na okrajích komunikací (nově položená zemina). Za vrchol neúcty k okolí považuji, když někdo zaparkuje své vozidlo na zelené ploše, i když v garáži nebo vjezdu k ní je volné místo na zaparkování. Na druhé straně kvitují s nadšením počínání občanů, kteří vylepšili prostředí kolem rodinných domů (rekonstrukce vchodů, vjezdů atd.) Přesto věřím, že většina z Vás si bude považovat nového povrchu vozovek, které se objevily téměř v celé obci. Jen si vzpomeňte, jak vypadal stav vozovek ještě v letních měsících tohoto roku.

V příštím čísle zpravodaje Vás seznámím s finančními náklady na jednotlivé ulice a zároveň s celkovými náklady na celý projekt

Marek Sekanina.

KANALIZACE

Téměř již tři měsíce mohou využít občané možnosti připojení do kanalizační stoky. V současné době je připojeno necelých 50% občanů. Mnozí z Vás si nechávají připojení na jarní měsíce v příštím roce. Chci jen upozornit, že připojení bude vyžadováno od všech občanů, kteří vlastní nemovitost (rodinné domy či sklepy). Tato informace se týká i těch občanů, kteří nejsou doposud připojeni z I. etapy anebo z výstavby kanalizačního řádu z roku 1998 (týká se to občanů na ulicích Hlavní, Nádražní a Široká).

Pochopitelně můžete si vybrat i jinou cestu. První možností je vlastní domácí čistíčka. Druhou vyvážením jímky či septiku. U druhé možnosti chci pouze připomenout, že je nutné mít doklady o způsobilosti jímky a hlavně doklady o vývozu a likvidaci odpadních vod (doklad z čistírny odpadních vod). Doklady musíte mít na celou spotřebu Vaší domácnosti, nejen na jeden vývoz za kalendářní rok. Předpokládám, že žádný z majitelů nemá souhlas o tom, že může své splašky volně posílat přepadem z jímky na jinou plochu. V jarních měsících budeme intenzivně kontrolovat roury, které vedou do Popického potoka. Pokud zjistíme, že z roury vytéká splaškový odpad, učiníme všechny kroky, aby z této roury už žádný takový odpad nevytekl, i za cenu toho, že uvedená domácnost může mít časem velký problém.

Ještě Vás chci upozornit na jednu záležitost, že je nutné o svém napojení informovat pověřené osoby svazky. Tyto osoby zkontrolují Vaše napojení do kanalizační stoky. Následně bychom měli podepsat smlouvy o odvádění odpadních vod včetně přihlášky k odběru a zaplatit příspěvek za zřízení kanalizační přípojky. Na základě uhrazení příspěvku Vám bude vydán územní souhlas a projektová dokumentace k Vaší přípojce.

Marek Sekanina

Zprávy ze zasedání Zastupitelstva obce Popice
naleznete na webových stránkách obce
v rubrice „Dokumenty“
www.obecpopice.cz/obec/obec/dokumenty.htm

Úprava zahrady u budovy Mateřské školy Popice

V druhé polovině listopadu byly dokončeny práce na vybudování nového dětského hřiště v přírodním stylu na zahradě mateřské školy. Projekt dostal název: Úpravy zahrady u budovy Mateřské školy Popice. Náklady projektu byly 820 233,- Kč (žádost, projekt, výběrové řízení, TDI a následná práce zhotovitele). Evropská unie nám přispěla částkou 679 599,- Kč. Zbylé finanční prostředky ve výši 140 634,- Kč poskytla obecní pokladna.

Na konstrukce jednotlivých herních prvků byly použity akátové kůly doplněné kovem s povrchovou úpravou. Plošné prvky byly zhotoveny z akátových planěk.

A na jaké herní prvky se mohou naše děti na hřišti v mateřské škole těšit:

MULTIFUNKČNÍ PROLÉZAČKA - Prolézačka se dvěma věžemi a skluzavkou – šestiúhelníková podesta (nezastřešená věž) a čtvercová zastřešená věž spojené lanovým mostem, skluzavka, žebřík, děrová lezecká stěna, lezecká stěna s chyty, šplhací lano, šikmá síť, šikmý výlez, kreslicí tabule.

KOMBINOVANÁ HOUPAČKA - Dvojité řetězové houpačka a skupinová houpačka „hnízdo“.

PRUŽINOVÉ HOUPADLO - Jednomístné pružinové houpadlo s motivem zvířete na ocelové pružině. V našem případě máme koníka.

HOMEČEK NA HRANÍ - Dřevěný domeček na hraní, který je umístěn na nové zpevněné ploše včetně ukotvení. Do domečku bude doplněna dřevěná stavebnice–hranoly a válce různých velikostí, 50 ks.

POSEZENÍ - Sestava tvořená dřevěným stolem a dvěma lavicemi (mohou být doplněny opěrkou a područkami).

ZASTŘEŠENÁ PERGOLA - Umístění nad stávajícím pískovištěm. Slouží jako ochrana před sluncem v letním období. Konstrukčně je tvořena dřevěnou konstrukcí s pultovou střechou.

PLANKOVÝ PLOT - Umístěn kolem stávajícího bazénu. Konstrukce z nosných akátových kůlů ve vzdálenosti maximálně 2,0 m vyplněná akátovými plankami.

HMATOVÝ CHODNÍK - Šířka chodníku 1,0 m, délka cca 4,5 m. Výplň chodníku tvoří různé přírodniny – šišky, písek, kačírek, mulčovací kůra, klacíky, mech.

SKRÝŠE - V rohu zahrady je vytvořena 2x vrbová stavba tvořící skrýš z víceletých vrbových prutů.

HMYŽÍ HOTEL - Dřevěný úkryt pro blanokřídý hmyz (např. samotářské včely čalounice, drobné vosičky "zlatěnky", dále různé druhy ploštice, motýlů, brouků vč. sluníček a zlatooček) - vše pro člověka naprosto neškodný a neútočný živočichové se zajímavými životními projevy.

BROUKOVIŠTĚ - Do broukoviště jsou obvykle ukládány zbytky stromů, dále zde budou umístěny různorodé přírodní materiály.

PTAČÍ KRMÍTKA A PÍTKA - V rámci zahrady byla umístěna dvě dřevěná ptačí krmítka na dřevěné tyči a 1x ptačí pítka - keramická kruhová miska na keramickém podstavci.

KVĚTINOVÝ ZÁHON a ZAHŘÁDKA - Zahrádka v jižní části zahrady je tvořena jedním obdélníkovým záhonem.

KOMPOSTER - V blízkosti záhonu je umístěn jednokomorový komposter pro ukládání bio odpadu ze zahrádky.

BYLINKOVÉ TRUHLÍKY - Truhlíky jsou zavěšeny na plankovém plotě u bazénu.

HOUBY a CHODNÍČEK

Marek Sekanina

Sesuv svahu na pozemku za myslivnou

Začátkem měsíce prosince (o měsíc později oproti původnímu záměru) došlo k předání díla projektu: Sesuv svahu na pozemku parcelní číslo 2367/2 v katastrálním území Popice. Jednalo se o zpevnění svahu nad myslivnou, který značně utrpěl loňskými dešti. Snahou bylo zpevnit nejen komunikaci nad svahem, ale následně i celý svah. Oproti původnímu projektu došlo ke zpevnění svahu nad hospodářským stavením myslivny a byla prodloužena stoka na odvod dešťových vod do Popického potoka. Tento projekt byl vyčíslen na částku 7 583 430,- Kč (žádost, projektová činnost, výběrové řízení, TDI a následné stavební práce). Evropská unie nám přispěla částkou 6 422 501,- Kč. Rozdíl ve výši 1 160 929,- byl dorovnán z obecní pokladny.

Stavební práce řešily stabilizaci strmého svahu na parcele 2367/2 v katastru obce Popice. Stabilizace svahu byla zajištěna pomocí kotvení železobetonové opěrné konstrukce založené na vrtaných železobetonových pilotách. Železobetonový trám je kotvený, v trvalém provedení. Základová spára je výškově umístěna do nezámrzné hloubky. Opěrná konstrukce byla zhotovena v tloušce 1200 mm a výšce 2300 mm. Stabilita konstrukce byla vybudována systémem pramencových kotev a svislých pilot. Všechny části opěrné zdi, které byly přesypány zeminou, byly opatřeny ochranným nátěrem a nopovou folií. Konstrukce byla zhotovena na vrstvě podkladního betonu. Rub konstrukce byl odvodněn jak na povrchu, tak v úrovni původního průběhu terénu. Na opěrné konstrukci se provedlo dosypání svahu na projektovaný sklon a následně se provedlo ohumusování. Celý svah byl zbaven náletových dřevin a byl opatřen georohoží. Georohož byla osazena v nejstrmější části svahu pod navazující komunikaci, tak na přesypané části území a i na přísypu pod železobetonovou opěrnou zdi. Georohož se zasykala humózní zeminou a v jarních měsících bude osazena travním semenem.

Návrh biocentra Na Uherčicku v k. ú. Popice

V druhé polovině listopadu byly dokončeny práce na výsadbě dřevin v lokalitě Hochberk. Projekt dostal název: Návrh biocentra Na Uherčicku v katastrálním území Popice. Tento projekt stál obecní pokladnu celkem 2 595 425,- Kč (žádost, projekt, výběrové řízení, TDI a následná výsadba dřevin zhotovitele). Evropská unie nám přispěla částkou 2 436 245,- Kč. Na této ploše je v územním plánu navrženo biocentrum. Bylo vysazeno celkem 1 287 dřevin. Z toho 821 kusů listnatých stromů, 178 kusů ovocných stromů a 288 kusů keřů. Trávník bude posázen na ploše 4 450 m² v jarních měsících. Skladba a počet vysázených dřevin a keřů:

Keře: Dřín brslen – 96 ks, Ptačí zob – 96 ks, kalina řešetlák – 96 ks. Listnaté stromy zastupuje: dub letní – 172 ks, dub zimní – 165 ks, jeřáb břek – 135 ks, habr obecný – 197 ks, javor babyka – 152 ks. Ovocné stromy (jedná se o staré druhy): hrušeň – 85 ks, jablono – 55 ks, třešeň – 38 ks. Součástí projektu jsou i 4 lesnické oplocenky. Každá oplocenka má dva vstupy – 2 dvoukřídlé brány ze dřeva. Vzrostlé dřeviny mimo oplocenku jsou chráněny jednotlivě. Vedení oplocenky bylo postaveno tak, aby byla současně v několika místech průchozí pro zvěř. Výsadba byla zakládána ze vzrostlých dřevin, vybraných druhů, aby byla zajištěna co nejdříve věková, prostorová i druhová struktura blízká přírodě. Tyto dřeviny by měly být dostatečně konkurence schopné, nevyžadují tak vysokou péči po založení a vyznačují se vyšším procentem ujmavosti. Plocha bude mít charakter porostu panonské dubohabřiny. Bude se jednat o řídký les s palouky, s podrostem keřů a trávníků. Palouky vznikly nově na současném trávním porostu a v dolní části na zemědělských plochách. I když je na uvedené dílo záruční doba 2 roky, je velmi důležitá následná péče. Následné ošetření dřevin by mělo být provedeno zkušeným arboristou.

Zarážení hory

Jak se popické „zarážení hory“ vydařilo ?

V kronice obce Popice od roku 1945 není zmínka o tom, že bychom obřad „zarážení hory“ konali. Letošní premiéru připravovali naši Mužáci velmi svědomitě. Vycházeli z tradic obce Kobylí, Velkých Bílovic a dalších.

Konalo se v neděli 6.září 2015 odpoledne ve vinařství rodiny Židkovy. Na prostranství před hlavní budovou byly postaveny párty-stany, které alespoň částečně chránily přítomné před nárazovým severo-západním větrem. Stoly s nabídnutým občerstvením (koláčky, chlebičky, vínem, slaným pečivem) byly plně obsazeny.

Na úvod byli přítomní seznámeni nejen s historií vinařství na Jižní Moravě, ale i s pravidly starodávného zvyku. A ta se při naší premiéře dodržela :

Přichází bubnující policajt (Josef Patka) a „na vědomost dává“, co purkmistr obce popické vyhlášíje.....

V dobových talárech s příslušnou pokrývkou hlavy kráčí purkmistr s písařem (Josef Urbánek, Ing.Kamil Malík). Purkmistr úřední češtinou upravenou do nářečí našeho kraje pronáší varování před vstupem do vinic Písař pak čte pět artikulí – co se smí a nesmí, jaké tresty budou následovat, atd., atd.

Nastupují hotaři a ústy jednoho z nich (Libora Böhma) skládají přísahu. Pak postaví „hatinu“ (opentlená májka, zdobená kyticí květů a révovým věncem), kolem které se zatlouká 12 dřevěných kůlů jako symbolu vinařovy celoroční práce. Hotaři za zpěvu kůly obcházejí a poklepávají, postupně se přidávají k poklepu i ostatní přítomní vinaři. Závěrečná modlitba krásný obřad končí

To vše pak bylo prokládáno cimbálovou muzikou Friška z Kyjova, vystoupením dětí z Vavříнку, tancem Spolku popických žen a zpěvem Mužáků z Popic.

Kdo ono nedělní odpoledne do areálu Židkova vinařství přišel - ten nelitoval.

Anna Frýdková

Stalo se již milou tradicí, že se s přicházejícím podzimem scházíme v neděli odpoledne na přátelské besedě, kterou jsme nazvali POBESEDA.

Kulturních akcí v naší obci máme hodně a tak vymyslet, čím bychom diváky pobavili, je docela obtížné.

Vycházeli jsme z toho, že tato beseda je o nás popických a tak program nám předvedly děti ze školky a školy a část popických spolků.

Začínali ti nejmenší – děti ze třídy Motýlků. Žáci školy vystoupili po třídách. Zatančila Chasa – krásnou ukázkou podoby lásky v různých věkových kategoriích.

Ženy zatancovaly tentokrát na melodie třicátých let. Mužáci zpívali své písničky a společně s ženami a za doprovodu harmoniky pana Podeště písničku Karla Hašlera „Česká písnička“.

K poslechu a také tanci zahrála cimbálová muzika Kasanica. Na stolech bylo připraveno malé občerstvení – koláčky, brambůrky, víno.

Bylo to zdařilé odpoledne.

Blanka Šťastná

POBESEDA 2015

Okolo Popic

(Na melodii písně "Okolo Frýdku cestička" text napsala Blanka Šťastná a zazpívaly děti druhého ročníku ZŠ)

**Okolo Popic vinohrad,
okolo Popic vinohrad,
chodívám tam častokrát,
chodívám tam častokrát,
hrozně rád.**

**Když jdeme v září z procházky,
když jdeme v září z procházky,
všude děla střilejí,
všude děla střilejí,
na špačky.**

**Hrozny už všichni sbírají,
hrozny už všichni sbírají,
ve sklepech se burčáky,
ve sklepech se burčáky,
chutnají.**

**Podzim je tady přátelé,
podzim je tady přátelé,
úroda je sklizena,
úroda je sklizena,
hodujme!**

Popické ženy a mužáci společně vystoupili v Domově pro seniory ve Vranovicích "Očividně jsme potěšili"

V neděli 20. září bylo krásné teplé odpoledne. Jako stvořené pro práci na zahradě, pro vinaře na sběr hroznů, pro sportovce třeba výlet na kole. Jsou ale lidičky, kteří již nic z toho dělat nemohou a jsou odkázáni na pomoc druhých.

A tak bylo pro nás potěšením, navštívit dům pro seniory ve Vranovicích. Je to tzv. „Dům se zvláštní režimem“ (DZR). Pro nás je samozřejmostí obléknout se, učesat, dojít si na toaletu.... Ale nikdo si neumí představit ten pocit, když o tuto samozřejmost přijde

Já v tomto zařízení pracuji. Denně s jeho obyvateli sdílím jejich starosti ale bohužel i beznaděj.

Věřte mi, nebo ne, ale v tu neděli se všichni blaženě usmívali a úsměv na jejich tváři je pro mě osobně velkou odměnou.

Mužákům díky za nádherný zpěv. Popickým ženám za taneční produkci. Díky Vám všem, kteří jste si udělali čas a zpřijemnili odpoledne těmto našim babičkám a dědečkům. A jistě mluvím za všechny z DZR, když řeknu, že se těšíme na další návštěvu popických.

Jana Čečilová

A ještě jednou popické ženy a mužáci zavítali mezi seniory. Tentokrát zvládli oba dva domovy, jak ten ve Vranovicích, tak v Hustopečích. Zaspívali a zatančili tentokrát na čertovské téma v neděli 6. prosince. Za doprovodu harmoniky navodili tu správnou předvánoční atmosféru směsí známých koled.

Narozeninové střelení 4. ročník - 18.10.2015

Dne 18. října 2015 proběhl na naší střelnici v Popicích střelecký závod. Počasí nám přálo. Závod proběhl bez zranění a bez komplikací. Hlavního závodu na AT se zúčastnilo 60 střelců, z toho 4 ženy. Do vloženého závodu na LK se zapsalo 30 střelců, z toho 1 žena.

Výherci si odnesli poháry a hodnotné ceny. Pohárem byl odměněn i nejstarší střelec závodu, který se narodil v roce 1941. Výhercům gratulujeme a přejeme mnoho úspěchů v dalších závodech. Poděkování patří všem zúčastněným i ostatním návštěvníkům. Za podporu děkujeme sponzorům, personálu a rozhodčím. Zkrátka všem, kdo pomohli.

Lovu a střelbě ZDAR!

Zdeněk Prchal

Zbabělec

Největší autoritou na světě není papež, i když se to říká. Je to mimo veškerou pochybnost paní učitelka po několika týdnech vyučování ve třídě prvňáčků. Argument řekla to paní učitelka je nezpochybnitelným potvrzením pravdivosti čehokoliv, co paní učitelka řekne. Jednou, někdy v říjnu, jsem šel po chodbě, všude byl klid, protože probíhalo vyučování, jen na chlapeckých záchodech jsem pootevřenými dveřmi zahlédl nějaký pohyb. Nahlédl jsem a vidím dva prvňáky, jak jeden druhého přesvědčuje o své pravdě, ale nebyla to přátelská diskuse – do té to mělo daleko. K tomu musím podotknout, že prvňáci v prvních týdnech mívají trochu zvláštní režim výuky a přestávek, nerespektující obvyklé úseky členěné školním zvonkem. Prvňáky jsem v jejich „diskusi“ přerušil a vedl jsem je za nejvyšší autoritou - jejich paní učitelkou, právě vycházející ze třídy. Poměrně věrně oba vykreslili paní učitelce, k čemu že to na záchodě došlo, samozřejmě to zavinil ten druhý. Čert mi byl dlužen, že jsem se snažil ještě podpořit výchovné působení paní učitelky. Říkám tomu o půl hlavy většímu a silnějšímu z obou provinilců: „A příště, až se budeš chtít s někým přát, přijď se poprat se mnou.“ Klučina byl o čtyřicet nebo padesát centimetrů menší než já a vážil tak s bídou třetinu mé váhy. On zvedá zrak, až mi pohlédne zpřímá do očí a povídá: „Dyž já nevím, gde býváte.“ Zbaběle jsem se otočil jako na obrtlíku a vydal se na ústup. Poslední, co jsem stačil zahlédnout, byly jakési veselé ohníčky v očích paní učitelky a pohyb koutků jejích úst směrem vzhůru. Raději jsem se ani neohlédl. A tak kdyby se vás nějaký Přibíčák, tak kolem třicítky, vyptával na mě, prosím vás, neříkejte mu, „gde býváte“.

V.H.

UČITELSKÉ HISTORKY

NAPOLEONSKÁ VOJŠKA V POPICÍCH

Článek z Břeclavského deníku

Bílá vlajka ukončila bitvu.

Sklep vojáci před napoleonským vojskem ubránili

Bílé stany zabírají většinu plochy před vinařstvím v Popicích. Mezi nimi procházejí muži v uniformách se zbraní v ruce. Kolem se motá kuchař s vařečkou. Pospíchá ke kotlíku, kde probublává voňavý guláš. Pak se ozve ohlušující rána. Žádný plašič špačků, i když obrovské hejno se opravdu zvedá k obloze spolu s hustým dýmem z děla. Do mírného kopečku stoupá francouzské vojsko, střílí ze zbraní proti svému rakouskému nepříteli. Je slunečná sobota a v Popicích začíná dobývání sklepa napoleonským vojskem.

Malé děti se schovávají za své rodiče, u některých už jsou vidět i slzy. „Já se hrozně bojím. Já se opravdu bojím,“ říká chlapec v modré bundě a tahá rodiče co nejdál od improvizovaného bitevního střetu.

„Snažíme se tady představit francouzskou a rakouskou armádu. Nechybí ani jeden zástupce z Ruska. Je to taková menší ochutnávka chystané bitvy, která bude k vidění za dva měsíce při příležitosti dvoustého výročí bitvy u Slavkova,“ říká člen klubu vojenské historie René Ragas.

„Pojďte si vystřelit“

Ozývají se další a další salvy. Obě bitevní strany mají nervy napnuté k prasknutí. Rakusané stojí před dveřmi vinařství a neochvějně je brání. Když už se zdá, že vše dopadne špatně, vyběhne jeden z nich vpřed a mává bílou vlajkou uvázanou kolem bodáku na zbraní.

Francouzi se tváří nejdříve překvapeně, ale mír nakonec rádi přijímají. Na rozdíl od dělostřelce. Má chuť bojovat dál, a tak protne vzduch novou ohlušující ránou. Francouzi jej však jedním výstřelem posílají k zemi.

Bitva je u konce. Sklep je zachráněn a děti mohou v klidu utřít slzy. „Bylo to moc pěkné. Vážně se mi to líbilo. Pamatuji si, že jako dítě jsem se byla podívat na velkou bitvu ve Slavkově. Je fajn, že jsme se mohli u nás zblízka podívat na uniformy i zbraně. Vždycky Popicemi takové skupiny jen projíždí. Jednou jsme je potkali s vnukem na vlakovém nádraží,“ vypráví Anna Peková z Popic.

Nyní přicházejí na řadu diváci, mohou ochutnat nejen dobroty, které připravily markytánky, ale také je vojáci seznamují s jednotlivými částmi svých uniforem.

Mnozí mají zájem vyzkoušet si střelení ze zbraně. Dokonce i ženy. „Pojďte si taky vystřelit,“ láká mě jeden z vojáků.

Raději ponechávám v ruce fotoaparát. Na zbraň si netroufám. Třeba příště, pokud se tady vojsko opět zastaví. „Zatím nevíme, jestli z toho bude tradice. Tato parta k nám jezdí do vinařství už několik let. Byl to vlastně jejich nápad, že předvedou něco ze svého umění. Jsme za to rádi,“ dodává Marcela Huňarová.

Autor: DENÍK/Aneta Beránková

UČITELSKÉ HISTORKY

Hodina

Každá normální dítě v určitém věku zatouží, aby nemuselo chodit do školy. Nejdříve, když je ještě hloupé, se na školu těší a chodí do ní rádo. Jakmile zmoudří, změní názor. Nejlépe by bylo, kdyby tak nějaký osvícený a mocný prezident či někdo takový škrtem pera školy zrušil na věčné časy. Když pochopí, že tak osvícený žádný z dospělých není, přeje si, aby aspoň ta škola, do které samo chodí, vybuchla, lehla popelem nebo všechny učitele v ní aby sklátil mor. Většině se ani toto nepoměrně skromnější přání nevyplní. Ještě později už žák bývá vděčný za každý den prázdnin, dnes i ředitelského volna nebo alespoň hodinu, která ten den odpadla.

Třídě, o které mluvím, se vyplnilo až poslední přání – odpadla hodina, ale ne tak docela. Ten, který se o toto blaho nejvíce přičinil, má dnes už blíže k padesátce než čtyřicítce.

Říkejme mu třeba Lojza, protože jeho pravé jméno začíná na L. Nebyl jsem přímo účasten výuky, poštěstilo se to kolegovi. Ten nám celý průběh této paměťohodné události hned po příchodu z hodiny do sborovny vylíčil. Přišel tehdy do vyučovací hodiny do osmé či deváté třídy o nějakých třiceti žácích. A právě Lojza ten den nebyl jaksi soustředěný, neustále si něco kutil pod lavicí. Nikdy nemíval nějaké větší výukové nebo kázeňské problémy, jeho chování bylo vždy vstřícné, otevřené, byl ochotný, zkrátka žádný zlobivec nebo rušivý element. Kolega ho napomenul, ale za chvíli měl chlapec zase ruce v lavici. Když už se napomenutí učitele ozvalo potřetí nebo počtvrté, chlapec se bránil, že nedělá nic nepatřičného. Na důkaz vytáhl z lavice předmět, kterým se zaobíral (byla to propiska jakéhosi tehdy málo obvyklého tvaru a barvy), zvedl ho nad hlavu a ukazoval učiteli. První jeho věta na vysvětlenou byla v pořádku, rozhodně ale neměl vyslovit těch šest slov druhé věty. Lojza řekl: „Já si opravdu s ničím nehraju. Já si tu jen mačkám péro.“ V tu chvíli se ozval - co ozval - vybuchl huronský smích. Na jeden ráz se smála skoro celá třída, ti s delším vedením se přidávali, jak jim řečené docházelo. Smál se i pan učitel. Kolega povídal, že v tom okamžiku hodina prakticky skončila. I když nechal žáky po zbytek hodiny raději cosi psát do sešitu, co chvíli někdo od práce vzhlédl, podíval se na některého ze spolužáků, který zrovna nekoukal do sešitu, a znovu se začali smát a přidávali se další a další. Až do konce vyučovací hodiny. Ta jako by odpadla

V.H.

MARTINSKÉ HODY 2015

... Martin, svatý Martin ho nese v dál, jen sníh a vítr jej provází. Svatý Martin jel, v srdci radost měl, jeho tělo jen plášť měkce hřál. ...

Listopad, krásné období podzimu, které už čtyři roky provází obnovení tradice Martinské hody.

Tento opravdu vydařený podzimní den, začal jako tradičně zvaním popických občanů, aby zpestřili dny plné stereotypů a pěknou chvíli ve společenství lidí naladěných pozitivní a usměvavou energií. Ke zvaní neodmyslitelně patří veselá kapela, což splňovala dechovka Lácaranka a také zpěv našich mládenců z chasy. Nesmíme zapomenout na naše sklepnice, které se ujaly této spíše klučičí činnosti a ukázaly, že žena dokáže obstát u jakékoli činnosti.

Večerní zábava byla doprovázena tóny dechovky Zlat'anka, která dodala večeru pěknou atmosféru. Též jsme byli poctěni návštěvou zkušených verbířů, kteří zasvětili svá moravská srdce folkloru a verbování. Jako první se nám ukázal Toníček Žmola z Kněžpole, který byl z našeho hodování nadšený, a co se týče jeho úspěchu, nejen nás jako diváky oslnil, ale také je čtyřnásobným vítězem ankety diváků na Mezinárodním folklorním festivalu ve Strážnici. Další verbíř Jakub Zezula z Podivína, člen souboru Břeclavan, ve Tvrdonicích si ve vrtěné vyvrtěl druhé místo a co se týče představování jeho osoby, taková ta moravská klasika, víno, ženy, zpěv. A nakonec ten nejmladší Tomáš Neugebauer z Lužic, který letos postoupil do soutěže o nejlepšího tanečníka slováckého verbuňku ve Strážnici. Mladý, úspěšný hoch dokazující, že ne všichni kluci ztrácí svůj čas jen u počítače. Myslím, že tento večer byl netradičně, ale velice příjemně oživen. Jejich krásné zpěvy a vypracované verbování dokazovalo, že folklor opravdu žije a lidé neztrácí oněj zájem.

Tyhle hody nepostrádaly ani srandu, kterou zajistila chasa při předvádění opravdu povedeného půlnočního překvapení. Atmosféra hodů splňovala všechny neše představy. Usměvavé lidi, pobavení, trochu diskuze nad dobrým vínem, spokojení přespolní a doufáme, že i spokojení místní.

Velké díky patří našim sponzorům, kteří nám umožňují, aby tyto hody vzkvétaly a vůbec se uskutečňovaly. Děkování patří též našim rodinám, které nás podporují a mají s námi pevné nervy. A díky patří paní Lidě Novotné, která nám ochotně natáčela a fotila Martinské hody.

DÍKY MOC VŠEM, KTEŘÍ CTÍ TRADICE A POSILUJÍ JEJICH OPRAVDOVÉ KOUZLO!

*NA SVATÉHO MARTINA,
PŘIDEJ K HUSÁM I VÍNA.
VÍTÁME VÁS MILÝ HOSTI,
POBAVTE SE DO SYTOSTI!
MY, CO RÁDI HODUJEME,
VŠEM SPONZORŮM DĚKUJEME!*

Vinaři v roce 2015 část 2.

Druhá polovina roku nezačínala dobře pro vinaře, ale i jiné zemědělce. Tropické a suché počasí trvalo až do 19. srpna. Vytrvalý déšť v následujících dvou dnech zásadním způsobem ovlivnil dozrávání hroznů ve vinicích. V Popicích napršelo celkem 95-110 mm dešťové vody na čtvereční metr, a to během dvou dnů. Vyprahlá pole po tomto dešti byla jako znovuvzkříšená. Hrozny ve vinicích se v následujících týdnech nalévaly a dozrávaly takřka ze dne na den podle odrůd. Déšť přišel v tu pravou chvíli a následné teplé počasí dalo hroznům ve vinicích to nejlepší k tomu, aby se na letošní vinobraní dlouho vzpomínalo.

Než samotné vinobraní začalo, uspořádali Mužáci z Popic malou vinařskou slavnost „Zarážení hory“. Ve viničních tratích se objevily dlouhé dřevěné kůly s kyticí polního kvítí, které kolemjdoucím oznamovaly zákaz vstupu do vinohradů s dozrávajícími hrozny. Vinaři k této slavnosti přispěli darováním vína, jehož prodejem byly uhrazeny náklady celé akce. I přes nepřízeň počasí - silný studený vítr - byla tato nová vinařská slavnost dobře přijata, a to nejen popickými občany.

Vlastní vinobraní začalo sběrem raných odrůd v polovině září a pokračovalo plynule podle dozrávání. V druhé polovině října dokončovaly vinobraní již jen největší popické vinařské firmy. Kvalita sbíraných hroznů byla velice dobrá, nebyly poškozeny houbovými chorobami a příznivé počasí bránilo rozvoji hniloby hroznů. Cukernatost hroznů byla nadprůměrná, většinou v hodnotách 21 – 25o NM. Jediným problémem byl malý obsah kyselin. Je velký předpoklad, že vína ročníku 2015 budou jedna z nejvyšších.

První seznámení s letošními víny je v naší obci již tradičně na Svatoondřejské ochutnávce mladých vín, spojené s žehnáním mladých vín. Vinaři s příznivci se sešli v sále Kulturního domu v sobotu 28.11. v 16:00 hod. Přivítání a krátké zhodnocení přednesl předseda ZO ČZS Josef Škola po úvodní písni Svatý Urbane, zazpívané Mužáky z Popic. Následně vína požehnal P. Mgr. Jiří Grmolec, popický duchovní. Po připitku všech přítomných pokračovala ochutnávka přinesených vzorků, kterých se letos shromáždilo více než 135. Kromě popických vín bylo přineseno několik vzorků vinařů ze Starovic a Strachotína.

Všichni přítomní měli možnost ochutnat výsledek celoročního snažení vinařů a myslím, že byli příjemně překvapeni kvalitou letošních vín. Dobrou pohodu doplnili několika písněmi popíctí Mužáci.

Josef Urbánek

PLÁN KULTURY OBCE POPICE leden - květen 2016

LEDEN

- 16.1.2016 Myslivecký ples - MS Popice
- 24.1.2016 Dětský karneval - ZŠ a MŠ Popice
- 30.1.2016 Obecní country ples - Obec Popice

ÚNOR

- 6.2.2016 Masopust - Spolek popických žen
- 20.2.2016 Tour de sklep - Vinaři Popice

BŘEZEN

Měsíc čtenářů - Obecní knihovna

DUBEN

Noc s Andersenem - Obecní knihovna

- 30.4.2016 Pálení čarodějnic - Spolek popických žen

KVĚTEN

- 7.5.2016 Místní výstava vín - Vinaři Popice

Popické čertoviny

Již tradiční setkání s popickými čerty proběhlo 4. prosince. Nechyběly čertovské zpěvy, tanečky a mikulášská nadílka, samozřejmě byly i čertovské nápoje. Ale něčím bylo toto setkání přeci jen výjimečné. Přes nevelká očekávání, byla účast úžasná. Nenapadá mě jiné přirovnání, než nezákonné – „Více než malé množství“ (v tomto případě myšleno diváků). Naštěstí u čertů se to tak nebere, čím víc diváků, tím víc zábavy. Mohu potvrdit - přímá úměra opravdu funguje. A přesto, že se termín našich čertovin shodoval s řádným známých rakouských, opravdu vydařených d'áblů v Židlochovicích, sešlo se tolik popických diváků, že to i samotné rohaté zaskočilo. Věřte, nebo nevěřte, bylo rozdáno přes 100 mikulášských balíčků. A to je dobré vodítko, vloni jich byla sotva polovička. Je fakt, že před rokem extrémně foukalo, což některé rodiče zřejmě od čertovského večera odradilo a s dětmi raději zůstali doma. Ale letos je letos a vloni bylo vloni. Takže za rok zase na shledanou ať si fouká, nebo v Židlochovicích straší, naše popické čerty hned tak něco nevyplaší.

Výobrazení čerta v Kodexu Gigas

A pro pořádek si připomeňme, co o pekelnících píše Wikipedie – otevřená encyklopedie

Čert

Čert (čort v jiných slovanských jazycích, staročesky črt) je démon pocházející z předkřesťanské slovanské mytologie. Je to vždy zlá bytost. Po příchodu křesťanství byl u Slovanů jednak ztotožňován s ďáblem jako vládcem pekla a jednak to byla mytologicko-pohádková polymorfní postava zastupující různé staré slovanské demony a bůžky v křesťanském folklóru, fungující jako ztělesnění zla a obvykle bydlící v pekle (tedy obvykle ne přímo jako vládce pekla).

Předobraz čerta

Podoba čerta zřejmě vychází z mnoha různých bytostí, především z antické mytologie. Vzhledem i povahou se nejvíce podobá satyrům a Panovi (Faunovi), bohu pastvin. Pokud je čert andělem, svrženým z nebes, můžeme jeho původ odvozovat i od Titánů, kteří byli poraženi ve válce s řeckými bohy, a také od Héfajsta, jehož Zeus svrhl z Olympu - Hefajstos byl rovněž nevzhledný a kulhal. Ve slovanské mytologii se objevovaly podobné bytosti, nazývané ďas nebo také bės.

Český folklór

V českém folklóru je čert pohádková bytost žijící v pekle. Má rohy (spíše nenápadné růžky, skryté v kudrnatých vlasech, navíc často pod kloboukem), ocas, kopyto a je „příčmoudlá“. Peklo opouští, aby získala duše hříšníků. Většinou se je snaží získat formou úpisu. Nabídne člověku na určitou dobu služby nebo výhody, ale ten mu musí vlastní krví upsat svou duši. Když určená lhůta vyprší, čert přijde k člověku a odnese jeho duši do pekla. Tam také odnáší duše zlých a hříšných lidí, kde budou duše na věky věků trýzněny. V pekle jsou podle pohádkových tradic duše váženy. To jen pro jistotu, aby nedošlo k nějaké chybě; tu ovšem nelze spolehlivě vyloučit. Řada pohádek je na záměně zlé duše za dobrou založena. A čistým duším se opustit peklo, i přes odpor pekelných mocností, vždy podaří. Další oblíbená pohádková zápleтка je, jak Honza (nebo třeba krejčí) čerta osídí, či spíše napálí. Podle těchto pohádek jsou čerti bytosti mdlého rozumu. Ale nikdy se nevyplatí podceňovat je. Čert je schopen letu a okamžitého přemísťování se z místa na místo. Kvalita čertových kouzel je závislá na úrovni čerta — například v českém pekle panuje určitá hierarchie. Na nejnižší postu jsou plesnivé čerti a pak to stoupá vzhůru až k Luciferovi.

S čerty se můžeme v Čechách setkat hlavně v pohádkách; dále v pověsti o Faustově domě v Praze; v lidové tradici sv. Mikuláše atd. Synonymem pro výraz čert je slovo ďábel, v českém kulturním prostředí jde však o významově poněkud odlišný pojem, pod kterým si lidé často představí jinou bytost. Není jisté, zdali je český čert záporná bytost (na rozdíl od ďábla). Zlé lidi trestá, avšak ty dobré odměňuje zlatem či kouzelnými předměty. V některých pohádkách je čert spíš komický a přihloupý než děsivý.

Lída (Zdroj Wikipedie)

Návštěva 1. třídy ZŠ Pouzdřany

Ve středu 16. září 2015 jela pí. učitelka Irena Kondlerová s třídou Motýlků na návštěvu 1. třídy v ZŠ Pouzdřany. Děti shlédly aktovky, učebnice a práci svých loňských kamarádů a aktivně se zapojovaly do her a činností, které paní ředitelka Mgr. Naděžda Šátková pro ně připravila.

Před odchodem se děti posilnily svačinou a vydaly se na zpáteční cestu do Popic pěšky. Počasí nám kazila mlha, ale na druhé zastávce na konci obce Pouzdřany se ukázalo sluníčko a cesta byla hned veselá. Rodiče sice měli strach, zda to děti zvládnou, ale nadšení a zvědavost je popoháněly k cíli.

Těšíme se na jaro a výlet do Strachotína.

Miniolympiáda

Ve čtvrtek 17. září na zahradě MŠ proběhlo sportovní odpoledne s názvem MINI-OLYMPIÁDA S PIKNIKEM. Děti soutěžily v různých sportovních disciplínách a nechyběla ani ochutnávka oblíbených dobrot od maminek i samotných dětí. Odměna čekala na všechny zúčastněné. Gratulujeme všem sportovcům.

Divadlo Slunečnice mezi námi

Dne 18. září 2015 děti ZŠ i MŠ v Popicích absolvovaly produkci pěveckého i hereckého vystoupení mladé dvojice herců z divadla Slunečnice.

Příjemně a nenásilně sestavený program oslovil děti i jejich pedagogy. Podmanivé až pohádkově laděné dialogy upoutaly především ty nejmenší. A ty ostatní zaujaly písně nejznámějších filmových pohádek a filmů.

Zajímavé divadelní vystoupení vtipně zapojilo do celého programu nejprve nejmenší děti, ale postupně oslovovalo a vtahovalo i děti starší. Krásné a čisté hlasy herců, kteří bravurně předváděli známá pohádková dueta z filmové pohádky Šíleně smutná princezna, Saxana, Princové jsou na draka, Tři veteráni či jiných notoricky známých dětských filmů. Po chvíli prvotního ostychu se ke zpěvu připojili i přihlížející diváci.

Finále celého vystoupení bylo zakončeno bujarou diskotékou, která za chvíli vytáhla většinu dětí k tanci. Konečný zážitek z koncertu s živými herci byl nesmírný. Veselí a radost byla vidět z výrazu dětí.

Hudební vystoupení 16. listopadu

Pondělní dopoledne nám příjemně zpestřilo hudební vystoupení skupiny „Brass4Children“ s programem nazvaným „MĚSTEČKO ŽEŠŤ“.

Čtyři hudebníci hrající na trumpety, pozoun a trombón nám zahráli známé lidové písničky i písničky z pohádek a večerníků.

Docela obtížné bylo poznat písničku z úvodních tónů, bez zpěvu. Zajímavé byly ukázky hry na jednotlivé hudební nástroje a také jsme měli hádat, kolik by měřil pozoun a trombón, kdyby se natáhl.

Byl to moc hezký a zajímavý program.

Policie v naší škole

V úterý 22. září 2015 jsme měli zajímavý program. K nám do školy přijeli dva příslušníci policie. Připravili si pro nás ukázkou svého vybavení a seznámili nás se svou činností. Mohli jsme si vyzkoušet neprůstřelnou vestu, čepici, pouta, foukali jsme do testru na zjištění stop alkoholu. Zopakovali jsme si pravidla bezpečnosti při činnosti jako je chůze po silnici, jízda na kole, znalost dopravních značek. Důležitou informací bylo také připomenutí správného chování v případě, kdy nám hrozí nebezpečí od cizích osob. Na závěr nám předvedli zbraně, které také patří k jejich vybavení. Rozloučili se s námi spuštěnou výstražnou houkačkou. Pro procvičení znalostí nám předali výukové materiály.

Dýňování 2015

Skřítky, strašidla, broučci, ale i přizdobené lampičky z dýní i cuket se opět rozsvítily před základní školou v plné kráse. Dýňování proběhlo v tělocvičně společně pro děti základní i mateřské školy.

Děkujeme rodičům, prarodičům i sourozencům dětí, kteří si udělali čas a zdatně se oháněli s nožíky a lžicemi skrz dýně. Děti pak vesele dozdobily svá vydlabaná strašidla a společně pak všichni ochutnali z bohatě prostřených stolů sladké i slané dobroty šikovných kuchařek.

Šipkovaná pro Motýlky

V úterý 20. 10. 2015 připravila třída Berušek pro Motýlky hru „Šipkovaná“. Děti se orientovaly podle šipek a hledaly dopisy, v nichž byly úkoly, které musely splnit. Hra probíhala za studeného počasí v krásné podzimní přírodě. Velkou odměnou pro děti, byl nalezený sladký poklad s ježečky na školním hřišti. Berušky, děkujeme.

Šipkovaná pro Berušky

Listopadová středa 4.11. se ukázala v pravém sychravém podzimním počasí. Hned po svačince se třída Berušek vydala po stopách šipek a plnění úkolů, které nám na oplátku připravila třída starších dětí Motýlků. Při plnění úkolů jsme sestavovali z přírodnin sluníčko, házeli šíškou na cíl, zpívali písničku, prováděli skoky snožmo, kreslili křídou na asfalt a hráli pohybovou hru. Ze všech úkolů byl pro děti nejzajímavější ten poslední – hledání pokladu. Děti běžaly po hřišti za školou jako o závod a prošmejdily všechna zákoutí. Úspěch se dostavil! Poklad byl nalezen. Při otevření pokladu nebrala dětská radost a nadšení konce. Každý si domů odnášel část pokladu, který skrýval berušky z papíru a něco sladkého na zub. Také krásný prožitek ze společné hry s kamarády.

Motýlci, děkujeme.

JAK SE TĚŠÍ PÁŤÁCI NA VÁNOCE

Těším se na Vánoce, protože jsem se svou rodinou a oslavujeme Vánoce. Jíme kapry a zdobíme stromček, rozbalujeme dárečky a je klídek a pohoda. Většinou, když rozbalím dárky, tak si hned zkouším oblečení. Mám ráda tu vánoční atmosféru, jdu se vykoupat a vylezu z vany a cítím mořskou polévku z mořských plodů s kaprem a bramborovým salátem. Vždy než se jdou rozbalit dárečky, tak jdeme před dům, kde pozorujeme hvězdy. Taťka řekne, že jde na záchod, a vždycky, jak se vrací, tak zacinká zvonec a jdeme ke stromčeku. Naši pejsci nám vždy s rozbalováním dárků pomohou.

Teresa Straka

Těším se na zimu, protože déle spíme. Kdyby napadlo moc sněhu, tak se na ni těším ještě víc. Protože bych mohl bobovat, koulovat se a stavět sněhuláky. V zimě se těším na Ježíška. Přál bych si tablet, oblečení, knihy, pyžamo a nějaké letadlo na ovládání. Silvestr také slavíme a nejlepší je, že můžu jít později spát a pouštět petardy. Je to druhá nejlepší část roku. Naše celá rodina se také na zimu těší.

Filip Huňar

Na Vánoce se těším, protože budeme zdobit vánoční stromček, pečeme cukroví, zdobíme perníčky, aranžujeme vánoční věnce, zdobíme před domem a hlavně se těším na dárky. S maminkou pečeme pracičky, linecké, perníky, kokosky, pusinky, měsíčky, vanilkové rohlíčky a babiččinu specialitu čoko-čtverečky. O Vánocích jíme lehký předkrm, rybí polévku, smaženého kapra s bramborovým salátem. Rozbalíme dárky a podíváme se na nějakou pohádku.

Vendula Málková

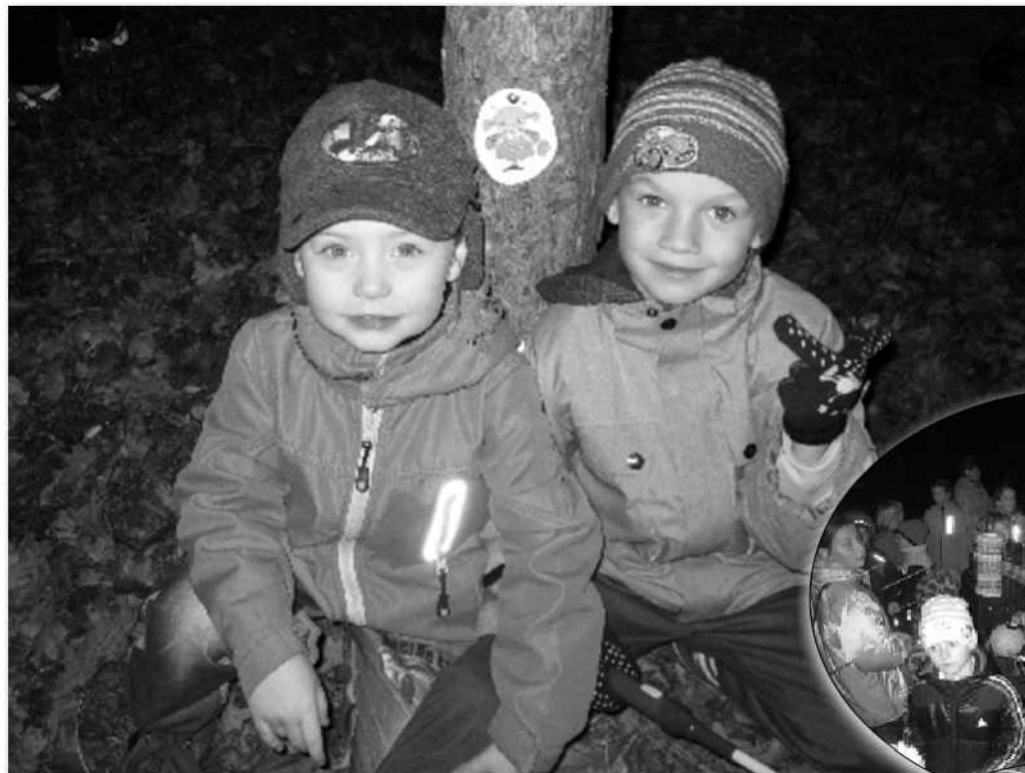
Uspávání broučků

Je podzim. Nastává čas, kdy se příroda pomalu začíná připravovat na příchod zimy. Stromy už zlátnou a opadávají. Vítr si s nimi pohrává a laškuje. Ještě sice trochu svítí sluníčko, ale už moc nehřeje. Ježek, veverka i křeček si snášejí zásoby na zimu do svých pelíšků. Také broučci si musí hledat místo, kde přespí zimu. Proto jsme se s dětmi rozhodli, že jim s tím pomůžeme. Ve středu 11. listopadu 2015 jsme se sešli před mateřskou školou se světýlky, abychom je doprovodili k zimnímu spánku. Vyrázili jsme po cestě označené lampičkami plnit úkoly od berušky Marušky – hledání zapomenutých broučků, překážková dráha a připomenutí svátku Martina koulovačkou, bohužel pouze papírovou.

Nakonec jsme zazpívali ukolébavku a popřáli broučkům krásné sny a šťastné shledání zase na jaře.

*Můj malý broučku,
jdi klidně spát,
až přijde jaro,
vrátíš se zas.*

*Vatřepej peřiny, broučku,
a zavři očička svý,
Až zima odejde jinam,
slunko tě pohladí
a probudí.*

JAK SE TĚŠÍ PÁŤÁCI NA VÁNOCE - pokračování

Na Vánoce se docela těším, protože jsme všichni spolu. Mám také ráda, že vždycky máme malý stromček (kolem 1 m). Ten den prvně ozdobíme stromček a naskládáme betlém, potom většinou uklízíme a večer se navečeříme. Máme většinou filé s bramborovým salátem. Až dojdeme, tak jdeme do koupelny a potom vždycky zacinká zvoneček a my sejdem dolů. Pak začneme zpívat koledy a děláme rodinné foto a pak přijde rozbalování dárků. Děláme to tak, že někdo z rodičů si stoupne ke stromčku a pak hledá nejmenší dárek a řekne co je na něm napsané. Potom si dárek prohlédneme, i když není náš a pak se vezme větší a nakonec největší. O vánočních prázdninách někdy jezdívám k tetě.

Pepíčku, tak co jste měli pod stromčkem? Jako vždycky stojan.

Mami, stromček hoří! Pepíčku, neříká se hoří, ale svítí. Pepíček za chvíli přijde a říká: Mami, záclony už taky svítí.

Adéla Melkusová

Na Vánoce se těším, protože jsme vždycky všichni spolu. Ráno vždy ozdobíme stromček, nachystáme s mamkou večeři a jdeme se něčím zabavit. Hlavně nesmíme do pokojíku, ikdyž jsou tam dveře zavřené, protože pak by Ježíšek nic nedonesl. Mamka s tatínkem zatím něco dělají v jídelně, ale potají. Večer se najíme. Po jídle si umyjeme ruce a tatínka na chvíli odejde do pokojíku. Za chvíli z prostoru zazní cinkání zvonečku. Tatínek vyjde a jdeme všichni společně ke stromčku. Všechno najednou ztichne, jen stromček svítí. Pod ním je spousta dárků, že je nedokážeme ani spočítat. Na dárkách jsou vždy jménovky, abychom věděli, co pro koho je. Až rozbalíme dárky, necháme stromček svítit a jdeme se vykoupat. Po koupeli jdeme spát a moc rádi se díváme na svítící stromček. Ráno pak jedeme k babičce a tam to i s bratrancem, s tetou a se všemi členy rodiny společně oslavujeme.

Pepíčku, zapal vánoční stromček. Za chvíli přijde Pepíček a ptá se: A svíčky taky?

Markéta Peková

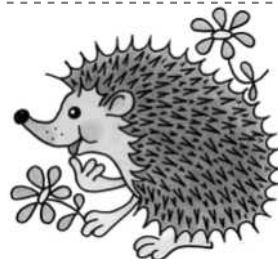
Na Vánoce se těším hodně. Dostanu určitě hezké dárky, protože jsem je dostala vždycky nádherné. Na Vánoce si přeji telefon, který se jmenuje apple iphone. Maminka totiž říkala, že ho v šesté třídě budu potřebovat. Možná pojedeme na Vánoce k babičce do Dubna. Těším se, až bude svítit vánoční stromček. U vánočního stromčku budeme zpívat koledu Narodil se Kristus pán. Všichni půjdeme spolu do kostela. Budu pomáhat číst jména na dárkách a pomáhat rozbalovat dárky mladším sourozencům Martínkovi a Markétce. Maminka bude péct i perníčky a cukroví.

Kateřina Židková

Na Vánoce se těším, protože rád rozbaluji dárky, které jsou pod vánočním stromkem. Zatím jsme ještě neměli umělý stromek. Mně se více líbí živý stromek než umělý. Máme pod stromkem papírový betlémek a červený stojan, ve kterém stojí vánoční stromek. Když rozbalím dárky, tak si s nimi hraji. Na štědrovečerní večeři máme bramborový salát s kaprem. Papíry, co v nich byly dárky zabaleny, shrneme na jednu hromadu a hodíme do pytle. Stromček necháváme třeba až do 11. ledna. Potom ho rozřežeme na zahradě a hodíme do kotle. Zameteme jehličí a hodíme do koše.

Ondřej Procházka

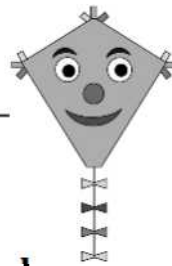
I ve školní družině si děti užívaly krásy podzimu

8. září - Stavíme domečky pro skřítky a zvířátka

Stavby domečků u paty stromu patří při našich vycházkách k oblíbeným činnostem dětí školní družiny. Jejich fantazie je opravdu bohatá.

23. září - první letošní degustace hroznové šťávy ve vinařství Gotberg.

Šťáva z Muškátu moravského dětem chutnala, pak následovalo krmení oveček

30. září - Pouštíme draky na louce pod Mohylou

Letos jsme si s dětmi vyrobily draky sami, ve skupinkách tak vznikli 4 krásně usměvaví draci. Dva draky jsme použili na výzdobu vstupní haly ve škole společně s dalšími pracemi dětí a dva jsme plni očekávání, zda vzlétnou, vzali s sebou na louku, kde jak jsme doufali, vzlétnou spolu s ostatními koupenými profesionály.

7. října - Exkurze ve vinařství Gotberg

Druhou letošní návštěvu Gotbergu jsme měli opravdu pestrou. Ochutnali jsme šťávu z odrůdy Pálava, viděli jsme zpracování hroznů a prohlédli jsme si i tankovou halu. Zpestřením pro děti bylo jistě svezení na vysokozdvizném vozíku. Nakonec nás všechny zvážili na váze pro hrozny a odcházeli jsme i s vytištěnou váženkou. Cestou zpět do školy jsme ještě dostali hrozny Frankovky od pana Kudlíčky a myslím, že všechny děti byly na týden přejedené tohoto druhu ovoce.

Pásový dopravník

14. října - Dýňování a halloweenské přenocování ve strašidelné družině

Halloween v ŠD o trochu dříve 14. 10. 2015

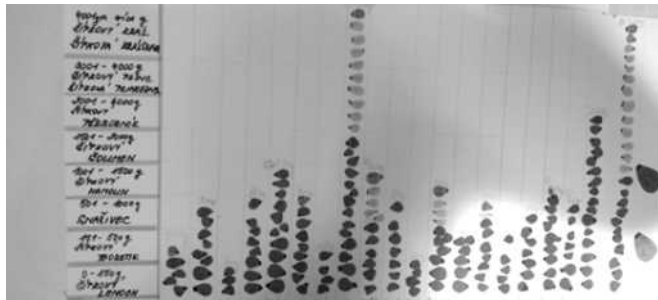
Děti školní družiny si zpestřily deštivé dny podzimu večerním halloweenským programem a společně přenocovaly ve strašidelné družině. Aby se jim lépe spalo, připravila pro ně paní vychovatelka lehce motivační procházku vyklizenou leč starou a strašidelnou půdou, kde hledaly malá strašidýlka s úkoly. Všechny děti byly nadšené až ke dveřím půdy. Některým to vydrželo, i když se začaly ozývat zvuky meluzíny a dvou starších koček zapůjčených ze školky. Přesto všechny děti statečně hledaly. Po splnění všech úkolů se děti uložily ke spánku. Kdy vše opravdu utichlo a všude byl klid, ví jenom ti, kteří se ve středu vraceli domů kolem školy z posledního vlaku. Ráno děti dostaly čerstvé rohlíčky a vyběhly do svých tříd dospát ještě pár minut. Rodičům dětí děkují za shovívavost vzhledem k tomu, že akce proběhla v týdnu.

Přenocování předcházelo společné dýňování s dětmi z mateřské školy. Děti s rodiči pustily uzdu své fantazie a vznikla tak originální díla započatá samotnou přírodou. Chuťovek sladkých i slaných se sešlo také hojně a byly všechny moc dobré, děkujeme.

20. října - Sběr šípků

Družina se rozhodla přivydělat si na své výlety a tento týden zahájila sběr šípků. Byla vyhlášena soutěž o šípkového krále a šípkovou královnu. Soutěžní disciplíny byly v syrovém a sušeném šípku. Aktivně děti sbíraly v rámci družiny a společně tak nasbíraly 45kg syrového šípku. Sušený šípek sbíraný doma doneslo jen pár dětí, které se tak vyhouply na přední místa soutěže a byly oceněny hračkou a drobnou sladkostí. Děkuji všem, kteří jste s dětmi šípek sbírali a sušili.

Uspávání broučků 10. listopadu

Svoji účastí jsme podpořily a zúčastnili se tak akce pořádané mateřskou školou „Uspávání broučků“. Broučci a berušky se dětem opravdu vydařili, že nám bylo skoro líto je schovat na zimu pod listí.

Větrníkový den 21. listopadu

Takto se v pátek 20. listopadu zapojily děti školní družiny k Evropskému dni pro cystickou fibrózu. Vyrobit si spousty barevných větrníků, v týmech vymýšlely návrhy na zaranžování a následnou fotodokumentaci. Nejlepší návrh „Velké srdce“ od čtvrtáčky Natálka a prvňáčka Zdeňka byl zrealizován.

Pokud budete chtít i vy podpořit děti nemocné cystickou fibrózou informace naleznete na www.cf.klub.cz

Z.M.

Zapůjčení obrazů křížové cesty

Pro výstavu obrazů významného středoevropského malíře oltářních obrazů a fresek Josefa Sterna (1716–1775), která se konala ve dnech 5.června - 30. září 2015 v Arcidiecézním muzeu Kroměříž, byly z našeho kostela sv.Ondřeje zapůjčeny dvě zastavení křížové cesty - šesté (Veronika podává Ježíši roušku) a čtrnácté (ukládání mrtvého Pána Ježíše do hrobu). Z hustopečského děkanství byl ještě na výstavu zapůjčen oltářní obraz z kostela v Boleradicích. Obrazy nám byly po výstavě vráceny 8.října 2015. Čtrnáct zastavení křížové cesty bylo do barokního interiéru našeho kostela umístěno v roce 1776.

Josef Stern se narodil 7. března roku 1716 ve Štýrském Hradci (Graz) na území dnešního Rakouska.

Pocházel ze čtyř dětí. Jeho otec byl řezbářem, ale zemřel, když byl Josef ještě dítě. V mládí Stern prošel italským školením.

Po návratu do střední Evropy jej zaměstnal hrabě Leopold Ditrichstein a přesunul svou dílnu do Brna, které se na další desetiletí stalo jeho domovem a kde také v roce 1775 zemřel. Kromě Brna, kde maloval pro kostely sv. Jakuba, sv. Jana Křtitele, kapucínský a františkánský řád a další, pracoval pro olomouckého biskupa v Kroměříži, pro premonstráty na Klášterním Hradisku u Olomouce, dále v Krnově ve Slezsku, Borotíně u Blanska, v Dubu nad Moravou a dalších městech a obcích.

AF

Snímek z výstavy Josefa Sterna

Zpívání pod vánočním stromem

V pátek 18. 12. v 18 hodin vystoupí před kostelem v Popicích žáci základní školy, chrámový sbor a mužáci.

Letos bude nově i jarmark výrobků dětí z MŠ i ZŠ.

Za symbolické ceny si můžete zakoupit drobné dárky a ručně vyrobené vánoční dekorace.

Výtěžek z jarmarku je určen na podporu výuky dětí a žáků.

Občerstvení zdarma

Naši nejstarší sousedé aneb malá popická hagiografie

... pokračování článku z minulého čísla o poslední památce na Hlavní ulici, kterou je kaple zasvěcená hned několika svatým a o dalších ...

Kaple je zasvěcená třem následujícím svatým, začněme s jedinou ženou mezi našimi svatými, tou je

Svatá Rozálie

(také známá pod jmény Rosina, Rosália, Roza) z Palerma, to je jak známo na Sicilii, která je dnes součástí Itálie a je největším z italských ostrovů.

Byla to poustevnice, narozená okolo roku 1100 našeho letopočtu, zemřela mezi roky 1160 a 1180 na Monte Pellegrino (na Sicilii). Pocházela ze šlechtické rodiny hraběte Sinibalda, spřízněného s tehdejší královským rodem. Stala se proto jednou z dvorních dam tehdejší královny Markéty, manželky sicilského krále Viléma I.

Poznala, že ruch a intriky na královském dvoře nejsou nic pro ni, opustila proto královský dvůr i vlastní rodinu a zamířila do kláštera sv. Basilia na vyvýšenině Monte Pellegrino, poblíž hlavního sicilského města Palerma.

Její potřeba samoty však byla větší, opustila i klášter a našla si jeskyni na pozemcích svého otce v ní žila jako poustevnice. V jeskyni také zemřela a její tělo bylo nalezeno až roku 1624, byl u něho také kříž s nápisem: „Já Rosália dcera Sinibalda ... přebývala jsem v této jeskyni z lásky k našemu Ježíši Kristu“.

Úcta k Rozálii je však prý starší než nalezení jejích ostatků. Kostel v Racalmuto (jihozápadní Sicílie) jí zasvěcený pochází již z roku 1208. Její ostatky jsou uloženy v dómu v Palermu a po jejich přenesení sem ve městě skončila epidemie moru. Je proto považována za patronku ochraňující před morem. O rozšíření jejího kultu mají zásluhu jezuité, její svátek se uctívá 15. července.

Další z patronů kaple je

Svatý Rochus

je patronem Benátek, Montpellieru (město ve Francii, v oblasti Marseille a Avignonu).

Také je patronem lékařů, lékárníků, nemocných, nemocnic, chirurgů, zajatců, sedláků, zahradníků, truhlářů, dlaždičů a ještě dalších profesí. Je pomocníkem proti moru, nákazám, choleře, vzteklině, chorobám nohou a kolenou, ochraňuje před neštěstím.

Žil přibližně ve XIV. století, ale ani mezi autory zabývajícími se životy svatých nepanuje jednotna. Narodil se tedy někdy mezi lety 1293 a 1350, zemřel někdy od roku 1327 do některého roku okolo 1380.

Ať již žil kdykoliv, převážnou část života prožil ve století XIV., tedy přibližně v době Karla IV., možná i jeho otce Jana Lucemburského nebo Karlova syna Václava IV. Údajně se narodil právě v Montpellier v rodině bohatého obchodníka. Procestoval velkou část Evropy a na svých cestách ošetřoval nemocné, zvláště nemocné morem, jichž se mnohdy štilili a obávali vlastní nejbližší příbuzní.

U nás má mnoho soch a také řada kostelů je mu zasvěcena. Často bývá ve společnosti dalších světců – sv. Šebestiána, Kosmy a Damiána.

Bývá zobrazován jako poutník s holí a s mošnou. Přitom nadzvedává svůj oděv, aby ukázal místo na vnitřní straně stehna, kde se právě mor nejčastěji projevoval vznikem černých skvrn. Provází ho také pes s bochníkem chleba v hubě. Není prý pravda, že pejsek nese v hubě světcovu osobní erotickou výbavu. Jistý čas údajně pobýval v Římě (tam se zdržel poměrně dlouho – asi tři nebo čtyři roky) a na cestách sám objevil dar zázračného uzdravování znamením

kříže. Když onemocněl kdesi v lese u italské Piacenzy morem, měl ho zachránit údajně právě ten psík, s nímž je zobrazován, protože nemocnému světci v hubě přinášel chléb.

Existuje také několik historek o tom, že byl na svých cestách zatčen a trávil jistou dobu v žalářích jako podezřelý za špionáže, dokonce byl vězněn i v rodném městě, protože ho tam po letech nikdo nepoznal.

Uctíván je především v oblasti hranice mezi Francií a Španělskem, tam prý na ochranu bývají na průčelích budov písmena VSR, což znamená Vive Saint Roche. Také je hodně uctíván v Německu, zejména v Porýní, tam je po něm dokonce pojmenována hora, na níž stojí jemu zasvěcená kaple, poničená za napoleonských válek a obnovená v roce 1814 - zprávu o tom podal nikdo menší než J. W. Goethe, jeden z nejuctívanějších německých spisovatelů. Světcovy ostatky prý v Montpellieru ukradli Benátčané, přinesli je domů a založili v Benátkách bratrstvo, které pečovalo o nemocné, kterým byla diagnostikována některá z chorob spadající pod patronaci svatého Rocha.

Malovali ho známí umělci – Rubens, Tintoretto. Jeho svátek se slaví 16. srpna. Spolu s Rochem a Rozálií je patronem kapličky.

Spolu s Rochem a Rozálií je patronem kapličky

Svatý Šebestián

je patronem vojáků, atletů, železářů, hrnčírů, koželuhů, zahradníků a dalších profesí, ochránce studní a pomocník proti nemocem dobytka, moru, choleře a přímluvce umírajících.

Byl lučištník a příslušník gardy císaře Diokleciána (tedy současník Floriánův). Narodil se v italském Miláně a zemřel roku 288 nebo okolo roku 300 v Římě. Protože se obrátil ke křesťanství, byl připoután ke stromu a numidští (kraj v severní Africe) lučištníci použili jeho tělo (pochopitelně živé) jako terč pro své šípy – proto bývá zobrazován s množstvím šípů v těle. Domnívali se, že je mrtev, odešli a jeho tělo se ujala vdova po jiném světci – Castulovi – a vyléčila ho. Uzdravený Šebestián vyhledal císaře (ten ho předtím vydal lučištníkům a všichni měli za to, že je Šebestián po smrti), postavil se mu tváří v tvář a vytkl mu jeho chování ke křesťanům. Císař ho tentokrát nechal ubít k smrti a jeho tělo bylo vhozeno do stoky. Pohřben byl v katakombách na Via Appia – tam jeho tělo odnesla křesťanka – dnes v těchto místech stojí kostel sv. Šebestiána – jeden ze sedmi poutních římských kostelů.

Slovo sébastos latinsky znamená vznešený, velebný, posvátný, tedy totéž co augustus, což byl titul užívaný římskými císaři (a po nich i jejich středověkými a novověkými nástupci).

Roku 680 údajně nesli ostatky sv. Šebestiána Římem – a ustala epidemie tehdy řádícího moru. Zařadil se proto mezi čtrnáct svatých pomocníků. Svátek připadá na 20. ledna.

Svatý Gotthard (také psáno Godehard)

Jeho socha stojí na rozcestí silnic na Gotberg a do Staré hory, několik set metrů nad popickým hřbitovem. Na místě stojí od roku 1851 (dle kroniky obce) a postavit ji nechal Bernhard Schoenauer (stejně jako kříž u mateřské školy). Podle tradice pomáhá svatý Gotthard proti revmatismu, dně, dětským nemocem a při těžkém porodu. Je patronem zedníků a ochraňuje proti blesku. Zobrazován bývá s drakem a s modelem kostela v pravé ruce. Ve své době patřil Gotthard mezi vysoce respektované osobnosti především v církevním prostředí. Narodil se v roce 960 a zemřel ve vysokém věku (na tehdejší dobu) v roce 1038. Narodil se v Reichersdorfu (u Niederalteich v blízkosti dnešního města Pasov – Passau, které dnes leží na hranici mezi Německem a Rakouskem – z Pasova je to asi 20 – 30 kilometrů severozápadně a světcovo rodiště leží na levém – severním břehu Dunaje).

Podle německé Wikipedie o životě sv. Gottharda byl jeho otec proboštem opatství v Niederalteichu (uvádí se jako benediktinské, ale podle jiných zmínek je možné soudit, že do benediktýnského řádu včlenil již existující opatství až samotný Gotthard někdy mezi lety 996 a 1012, když byl sám v tomto klášteře opatem), ale jiný pramen uvádí, že otec byl rolníkem na klášterních pozemcích.

Tak či onak v tomto klášteře Gotthard získal vzdělání, stal se mnichem a v (asi) 36 letech se stal opatem tohoto kláštera.

Na vysvětlenou uvádím, že v té době byly sňatky kněží dosti běžné – Kosmas, náš kronikář, o jehož díle jste se učili ve škole, byl podle tradice ženatý – a to žil asi o sto let později než Gotthard.

Později byl představeným více klášterů v Německu i Rakousku a pobýval také často ve francouzském klášteře v Cluny – tehdejšímu centru šíření církevní reformy. Z klášterů, kde působil – často byl opatem více klášterů najednou – uvádím Kremsmuenster v dnešním Horním Rakousku, Tagernsee v Bavorsku, Hersfeld (dnešní Bad Hersfeld ve spolkové zemi Hessensko) a v roce 1022 byl jmenován biskupem v Hildesheimu – velké město jižně od Hamburku, blízko Hannoveru. Tehdy, v době vlády Jindřicha II., to bylo jedno z politických a kulturních center říše. Jako biskup se zasloužil o bohatý duchovní život své diecéze, hodně cestoval po církevních synodech, ve svém biskupství založil na 30 nových kostelů a klášterů a dobudoval v Hildesheimu některé dříve započaté významné církevní objekty. Stopy jeho působení najdeme však i v Čechách (Břevnovský klášter a dnes již v ruinách ležící klášter v Davli), ve východotyrolském Ossiachu, v italském Monte Cassinu. Je patronem města Gotha u Erfurtu.

Zemřel 5. května 1038 v klášteře sv. Mauricia, který sám založil, nedaleko Hildesheimu. Za svatého byl prohlášen papežem Inocencem II. V roce 1131. Pohřben je v biskupském kostele v Hildesheimu a jsou zde také uloženy relikvie. Relikviář pochází z doby okolo r. 1140 a je tvarem dosti podobný našemu relikviáři sv. Maura (to je po korunovačních klenotech u nás druhá nejceněnější památka a byl prohlášen národní kulturní památkou). Velký vliv má sv. Gotthard převážně v německy mluvících zemích (ve Švýcarsku je dokonce část Alp pojmenována jako masiv sv. Gottharda, vede pod ním 15 km dlouhý železniční tunel z poslední čtvrtiny 19. století a asi o sto let mladší a o kousek delší silniční tunel).

Na závěr bych chtěl těmto našim nejstarším spoluobčanům popřát klidný pobyt mezi námi a také mezi těmi, kteří přijdou po nás. Přeji jim i nám, abychom se na ně museli s našimi těžkostmi obracet co nejméně a aby mezi námi v Popicích vydrželi bez újmy další stovky let.

(Za pomoci knihy Slavomíra Ravíka *O světcích a patronech*, vydané v roce 2006, zpracoval Vladimír Hradil)

Honácká stezka

Dobytěk, sloužící převážně jako jatečný v českých a okolních středoevropských zemích, byl dopravován z Uher po několika honáckých stezkách. Ve Velké uherské nížině od středního Dunaje po Tisu se chovali koně, skot, vepř i ovce, a to hlavně na velkých šlechtických dvorech. Dobytek se pásal na rozsáhlých stepních loukách, byl skupován handlíři, kteří je dodávali překupníkům. Tito středověcí finančníci pak dobytek přiháněli na moravské a české trhy. Severním shromaždištěm dobytka byla Trnava - a poté hlavní honáckou stezkou na Šaštín, Brodské, Lanžhot, Podivín, Velké Bílovice, Hustopeče, Pohořelice, Polnou u Jihlavy do Prahy. Stáda dobytka byla hnána co nejvíce mimo vesnice a města po pastvinách a širokých polních cestách, a to tak, aby dobytek nestrádal. Cestou se napásl na lukách a napil v potocích, řekách, rybnících, kterých bylo mnohem více než je v současnosti. Obchodníci s dobytkem si najímali na popohánění dobytka honáky, kteří se stádem putovali dlouhé týdny, a to ve dne i v noci.

Hlavní honácká stezka z Hustopečí na Pohořelice vedla po současné silnici na Mikulov. Po přechodu kopce a v následném klesání se od této silnice odklonila doprava. Táhlým stoupáním směřovala ke kříži v okraji vinice starovického vinaře Vrátila a následně prudce klesala úvozovou cestou v popickém starém meruňkovém sadu, pokračovala údolím podél trati Unědy, Svidrunk. Dále směřovala k jižnímu okraji obce Popice, poté se stočila k západu a podél obce procházela kolem kaple směrem k Pouzdřanům. Dále pak přes Příbice k Pohořelicím. Honácká stezka byla využívána do doby dostavby železnice z Vídně do Brna. Podle mýtních výkazů ještě v r. 1814 brodem přes řeku Moravu v Lanžhotě prošlo 1955 kusů skotu, 8062 prasat a 49 472 ovcí. Popická socha patrona honáků sv. Vendelína z r. 1873 tak pravděpodobně připomínala již upadající slávu jedné z hlavních honáckých stezek v Čechách, jež vedla okolo Popic.

Při popisu honácké stezky jsem použil články ze sborníku Jižní Morava z r. 1993 a 1994 od PhDr. Rostislava Vermouzka, mého učitele na ZDŠ Těšany.

Josef Urbánek

Komise kultury Vás srdečně zve na tradiční

POSEZENÍ U CIMBÁLU

které se bude konat 27. prosince 2015 v 16.00 hodin
v sále kulturního domu

Hraje cimbálová muzika Aleše Smutného se zpěvákem Karlem Hegnerem

OSOBNOSTI OBCE - JIŘÍ PAVELKA

Dne 3. září 2015 jsme se rozloučili v Brně - Husovicích v chrámu Nejsvětějšího Srdce Páně za obec Popice s panem Jiřím Pavelkou dlouholetým hudebníkem a členem Sboru pro občanské záležitosti, který zemřel po krátké nemoci 29. srpna ve věku 59 let.

Na toto rozloučení nelze zapomenout, bylo plné emocí doprovázené cimbálovou muzikou. Bylo patrné, jak Jirka svou láskou k hudbě a svým humorem dokázal naladit a sblížit lidi všech kategorií z celé republiky.

Proto i pro nás jeho odchodem skončila jedna velká etapa. Nikdo z nás by nespočítal a nezměřil čas, který věnoval pro občany Popice, ať už to byly svatební obřady, vítání občánků-pro každé dítě samostatný obřad, setkávání při životních jubileích 40,45,50, zlaté svatby, obřady při odchodu do důchodu, besedy s důchodci i smuteční rozloučení s občany. Také hrával na svatbách, soukromých oslavách, vyučoval děti na hudební nástroje.

Děkujeme touto cestou za všechno, co pro naši obec vykonal.

A na závěr Vám všem vzkazuje Jirka-ladič klavírů, cimbálu a pian - **BUĎTE VŽDY DOBŘE NALADĚNI**.

Sekaninová

Pěvecký sbor

Po dokončení opravy budovy, tehdy národního výboru, byl v roce 1975 založen ženský pěvecký sbor, který účinkoval při obřadech Sboru pro občanské záležitosti. Prvním vedoucím byl sbormistr, skladatel a pedagog PhDr. Jaroslav Dostalík z Brna, který členkám sboru vštípil opravdové základy pěvecké práce. Ve vedení sboru se vystřídal paní Eva Šírová, pan Jiří Eliáš a také pan Jan Horák, bývalý popický občan.

Poslední štafetu převzal pan Jiří Pavelka, který v roce 1981 uzavřel manželství s Terkou Mikulicovou.

Jirka Pavelka byl muzikant tělem i duší a za jeho působení ve sboru jsme s ním zažili nezapomenutelné chvíle. Jeho náhlým a nečekaným odchodem se uzavírá i etapa činnosti pěveckého sboru.

Za dlouhou dobu činnosti v pěveckém sboru pracovalo hodně popických žen a já jsem měla to štěstí, že jsem byla u toho, protože práce matrikářky velmi úzce souvisela s činností Sboru pro občanské záležitosti. Děkuji Vám všem, bylo mi ctí s Vámi pracovat.

Marta Pezlarová

Jiří Pavelka - zcela vpravo

Obecní knihovna

Ve čtvrtek 8. října proběhla v knihovně beseda se školáky. Druháci četli knížku Makový mužiček a řešili pohádkové kvízy.

Čtvrtáci četli Devatero pohádek, potom absolvovali naučné a pohádkové kvízy.

Pátáci četli Rychlé šípy a řešili naučné kvízy.

Všechny děti potom dostaly rozchod po knihovně a mohly se individuálně věnovat oblíbeným knihám.

TJ SOKOL POPICE DOSPĚLÍ:

Po skončení jarní části mužstvo opustili Jakub Krajča a David Jurák. Do mužstva ohlásil návrat po dvou letech Milan Straka a staronovou posilou je Zdeněk Hudec ze Šakvic. Na půlroční hostování ze Soběšic k nám na zkoušku přišli bratři Koneční (Ondra a Ivan). Bohužel jejich účinkování v našem mužstvu bylo pouze malou epizodkou.

Mistrovskou část ročníku 2015 – 2016 zahájilo naše mužstvo na horké půdě v Ivaní. V průběhu zápasu jsme vedli 2:0, nakonec však utkání po našich chybách skončilo remízou.

Ve druhém kole jsme přivítali v sousedním derby mužstvo Strachotína. Zápas proběhl bez vážnějších problémů a po zásluze jsme slavili výhru 2:1.

Ve třetím kole jsme se utkali s favoritem celé soutěže mužstvem Nosislavi. V prvním poločase jsme s domácími drželi krok a po chybě domácího brankáře jsme se ujali vedení. Ve druhém poločase se již projevila převaha domácího mužstva, které potvrdilo roli favorita a zaslouženě utkání otočilo.

Následovalo ubojované vítězství nad celkem Kobylí, překvapivé vítězství na půdě jednoho z favoritů soutěže mužstva Vranovic.

První čtvrtina soutěže byla zakončena vysokým vítězstvím nad ambiciózním nováčkem z Horních Věstonic, kdy zejména ve druhé půli naše mužstvo podalo výborný výkon.

Následovala mužstva z dolní poloviny tabulky a Popičtí potvrzovali roli favorita. Ve čtyř následujících utkáních vstřelili 17 branek a pouze jednu obdrželi. V této části sezóny jsme podávali velmi dobré výkony a naši soupeři na nás vůbec nestačili.

Nešťastné utkání sehráli naši fotbalisté v Uherčicích. Neuznaná branka a přísně nařízená penalta v závěru utkání znamenala prohru našich fotbalistů.

Zápas se Starovičkami se našim hráčům vůbec nevydařil. Hráli bez jiskry a patřičného nasazení a remíza odpovídala dění na hřišti.

Chut' si naši hráči spravili v derby utkání s mužstvem Pouzdřan.

V závěrečném utkání podzimu porazili po výborném výkonu nebezpečné mužstvo z Ivaně.

V podzimní části získali naši fotbalisté 32 bodů při aktivním skóre 45:13.

Pochvalu zaslouží všichni hráči, kteří nastoupili, byť jen do jednoho zápasu. Lídrem mužstva se stal Dan Tinc, který vstřelil za podzimní část úctyhodných 15 branek.

Přehled výsledků:

Ivaň – Popice 2:2

(branky: Dan Tinc, Jiří Buriánek)

Popice – Strachotín 2:1

(branky: Roman Sovka, Dan Tinc)

Nosislav – Popice 3:1

(branka: Daniel Topinka)

Popice – Kobylí 1:0

(branka: Daniel Topinka)

Vranovice – Popice 0:1

(branka: Daniel Topinka)

Popice – Horní Věstonice 6:1

(branky: Jiří Buriánek 2x, Dan Tinc 2x, Leoš Vintrlík, Daniel Topinka)

Boleradice – Popice 0:4

(branky: Radek Rožnovský 2, Dan Tinc, Daniel Topinka)

Popice – Brumovice 4:0

(branky: Daniel Topinka 2x, Dan Tinc, Radek Fiala)

Velké Hostěrádky – Popice 1:3

(branky: Dan Tinc, Jiří Buriánek, Daniel Topinka)

Popice – Klobouky 6:0

(branky: Dan Tinc 3x, Leoš Vintrlík 2x, Miroslav Singer)

Uherčice – Popice 2:1

(branka: Dan Tinc)

Popice – Starovičky 0:0

Pouzďřany – Popice 1:8

(branky: Dan Tinc 3x, Leoš Vintrlík 2x, Roman Sovka, Miroslav Singer a Daniel Topinka)

Popice – Ivaň 6:2

(branky: Daniel Topinka 2x, Dan Tinc, Leoš Vintrlík, Radek Rožnovský, Jiří Buriánek)

Střelci celkem:

15 – Dan Tinc, 11 – Daniel Topinka, 6 – Leoš Vintrlík, 5 – Jiří Buriánek, 3 – Radek Rožnovský, 2 – Roman Sovka, 2 – Miroslav Singer a 1 – Radek Fiala.

Kádr mužstva:

Jan Straka, Jaroslav Konečný, Dalibor Straka, Radek Fiala, Ivo Škarpa, Jiří Buriánek, Milan Straka, Vojtěch Straka, Filip Lejska, Zdeněk Hudec, Miroslav Singer, Jan Surka, Roman Sovka, Radek Rožnovský, Dan Tinc, Leoš Vintrlík, Daniel Topinka.

STARŠÍ PŘÍPRAVKA:

Starší příprava zakončila jarní sezonu s bilancí pěti vítězství a dvou proher s aktivním skóre 52:28. Naše mužstvo obsadilo se ziskem 15 bodů třetí místo.

K osvědčeným oporám mužstva nově přibyl Tomáš Svoboda, který vstřelil v průběhu podzimní části 11 branek. Stejný počet branek vsítil i Lukáš Oulehla.

Dalšími střelci byli: David Gabrhel – 8 branek, Jiří Straka – 7 branek, Dominik Ferby a Jan Příbyl vstřelili 5 branek, Filip Huňář – 3 branky a Marek Huňář a Josef Geier byli úspěšní jednou.

V podzimních zápasech nastoupili tito hráči:

Pavel Ryšavý, Lukáš Oulehla, David Gabrhel, Jan Příbyl, Filip Huňář, Josef Geier, Jiří Straka, Lukáš Prchal, Dominik Ferby, Tomáš Svoboda. Jedenkrát si zahráli i Marek Huňář a Filip Šebesta.

Přehled výsledků:

- 1. kolo Vranovice/Přibice – Popice 1:10**
(Straka 4x, Příbyl 2x, Oulehla 2x, Geier, Gabrhel)
- 2. kolo Velké Pavlovice – Popice 2:1**
(Příbyl)
- 3. kolo Popice – Vrbice 8:5**
(Svoboda 4x, Gabrhel 3x, Oulehla)
- 4. kolo Nikolčice - Popice 4:10**
(Svoboda 3x, Oulehla 3x, Ferby 2x, Gabrhel, Příbyl)
- 5. kolo Popice – Břeží 7:3**
(Straka 3x, Gabrhel, Oulehla, Ferby, Huňář Marek)
- 6. kolo Novosedly – Popice 12:7** (Oulehla 2x, Ferby 2x, Svoboda 2x, Gabrhel)
- 7. kolo Popice - Hustopeče 9:1**
(Huňář Filip 3x, Oulehla 2x, Svoboda 2x, Gabrhel a Příbyl)

MLADŠÍ PŘÍPRAVKA:

V podzimní části sezóny 2015 – 2016 získala mladší příprava se 7 soutěžních zápasů, 3 výhry, 2 remízy a dvakrát odešla poražena. Mužstvo získalo 11 bodů s aktivním skóre 38:23 a obsadilo v podzimní části soutěže 4. místo.

Nejlepším střelcem týmu se stal Kamil Huňář, který vstřelil 19 branek, následovaný Davidem Geierem, který rozvlnil síť soupeřova brankáře v 9 případech, Tomáš Stehlík vstřelil 4 branky, Daniel Urbánek – 2 branky, Pavel Ryšavý a Tomáš Krajča – 1 branku. Senzací byly dvě vstřelené branky Adélou Ferbyovou. Do mužstva se plnohodnotně začlenili naši nejmladší.

V podzimních zápasech nastupovali tito hráči:

Jiří Prchal, Kamil Huňář, Daniel Urbánek, Tomáš Stehlík, David Geier, Ondřej Topinka, Tomáš Krajča, Tobiáš Richter, Ondřej Huňář, Adélka Ferbyová. Jedenkrát si zahrál Pavel Ryšavý.

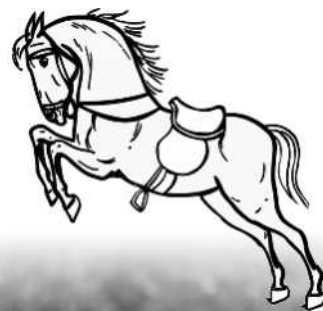
Přehled výsledků:

- 1. kolo Vranovice/Přibice – Popice 1:9**
(Huňář 5x, Geier 2x, Ryšavý, Urbánek)
- 2. kolo Velké Pavlovice – Popice 7:3**
(Geier 3x)
- 3. kolo Popice – Vrbice 12:1**
(Huňář 6x, Geier 2x, Stehlík 2x, Krajča a Ferbyová)
- 4. kolo Nikolčice-Popice 6:6**
(Huňář 4x, Geier, Ferbyová)
- 5. kolo Popice – Břeží 1:2**
(Huňář)
- 6. kolo Novosedly - Popice 5:5**
(Huňář 2x, Stehlík 2x, Geier)
- 7. kolo Popice - Hustopeče 2:1**
(Huňář, Urbánek).

Jako tradičně poděkování patří trenérům a rodičům dětí, kteří své děti podporují v nejkrásnější kolektivní hře na světě.

TJ Palava Popice

S koncem roku přichází čas ohlédnout se, zda předsevzetí, která jsme si na začátku roku dali, jsme naplnili, nebo ne. Nejprve je třeba říci, že hlavním posláním je využití volného času k mimopracovnímu vyžití. Zde je třeba podotknout, že jezdecký sport a starost o koně dává člověku velký prostor k odreagování od uspěchaného životního stylu.

Nadstavbou toho všeho je samotná sportovní činnost a prezentace na veřejných jezdeckých závodech. Z dlouholetých tradic TJ Palava, kdy v letošním roce jsme si připomněli 50 let od založení, tomu nebylo jinak ani v tomto roce. Při současném stavu 9 koní včetně hříbat se na veřejných 21 závodech v rámci ČR a SR prezentovalo 5 našich koní, které sedlali v různých obtížnostech Pavel Koláček, Monika Švecová a Ilona Škodíková. V hobby ježdění a rekreačním dostali příležitost další členové TJ.

Na veřejných závodech v silné konkurenci dosahovaly naše dvojice mimořádně dobrých výsledků. Při 124 startech 47krát stáli na dekorovaných místech, z toho 17krát první, 11druhých, 10 třetích, 6 čtvrtých a 3 pátá místa. K nejcennějším patří Pavlova vítězství v Olomouci, Trenčíně, Holešově, Skačticích, Brně a Pravčicích. Výborně mu sekundovala Monika, která především vítězstvím v Ceně Palavy předvedla, že měla dobrou sezonu. V nižších soutěžích se střídavě dařilo i Iloně, i když závěr sezony nezastihl klisnu Senilly v dobré formě.

Přesto víme, že na sezonu 2016 jsme schopni se dobře připravit tak, abychom i nadále dělali Popicím dobré jméno. Na závěr za všechny členy TJ chci poděkovat vedení obce, ale i všem ostatním, kteří nás v naší činnosti podporují — ale i Vám, občanům, za každoroční hojnou účast při Ceně Palavy a zároveň popřát všem mnoho zdraví a úspěchů v nastávajícím roce 2016.

Pavel Koláček

PLAVÁNÍ

Rok 2015 zakončili i letos naši popičtí plavci sourozenci Podešťovi účastí na Zminím mistrovství ČR.

Michal si výbornými výkony a ziskem 2 stříbrných a 3 bronzových medailí na krajské soutěži v listopadu v Brně zajistil možnost startovat v šesti, tedy maximu disciplín. Na Mistrovství ČR 14-ti letých plavců o víkendu 5. - 6. 12. v Trutnově startoval v závodech 100 a 200 znak, 200, 400, a 1500 volný způsob a nejtěžší disciplíně 400m polohově. Plaval v osobních rekordech. Všechna jeho umístění byla velmi pěkná (první polovina startovního pole), nejvíce si cení 8. místa na 200m a 6. místa v jeho oblíbené disciplíně 1500m volným způsobem v čase 17:36,67.

Sestra Radka se o týden později účastnila Mistrovství ČR dosrostu v Plzni. Tentokrát zařadila kromě obvyklých prsařských disciplín i motýlka na 400m polohově. Nejvíce si cení ...

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Zpráva Sboru pro občanské záležitosti Společenská rubrika říjen - prosinec 2015

60 let

Friedl Ladislav
Mikulicová Ludmila
Zopfová Marie
Šedý František

80 let

Havlíková Anna

82 let

Zelinka Ladislav

65 let

Straka Štěpán
Večeřa Miroslav
Příbyl Josef

84 let

Čechová Božena

71 let

Lejsková Marta
Lakosil Rudolf
Otáhalová Marta
Lejsková Ludmila
Hrdličková Miroslava
Adamčíková Marie

85 let

Urbánková Ludmila

72 let

Josef Dostál

87 let

Straková Ludmila

73 let

Damborský František
Cupáková Marcela
Lejska Ondřej
Bradávková Jana
Kudlička Josef

74 let

Otáhal Josef

76 let

Janošíková Ludmila

77 let

Konečná Libuše

79 let

Formanová Julie
Straková Maria

Blahopřejeme!

Sekaninová, listopad 2015

V měsíci listopadu se narodily děti:

✿ Kristýnka Straková

a

✿ Barborka Židková

K vánočním svátkům

budou roznesena blahopřání

"Sboru pro občanské záležitosti"

s blahopřáním od dětí z MŠ a ZŠ

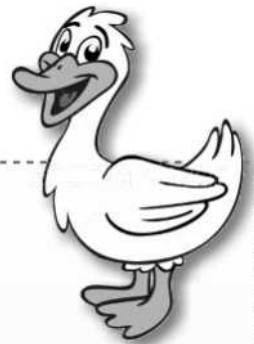
a to 24 důchodcům nad 80 let.

Úmrtí:

27.10.2015 zemřel pan **Milan Žižka** ve věku 60 let.

A opět něco o drůbeži

Protože se blíží čas, kdy lidi zajímá ta užitečná stránka chovu drůbeže, čas vypečených kachniček a hus s kůrčičkou, podíváme se na to, jakou vlastně drůbež můžeme chtít.

A začneme od hus.

Nejběžněji prodávaná je husa-brojlér, která má od každé dobré husy něco. Přesněji: od každého dobrého plemene má o něco víc dobrých vlastností, než by měla mít. Pokud si koupíte housátka brojlerů, jsou opravdu určena na pekáč a nemá smysl pokoušet štěstí a nechávat je do chovu. Obvykle se totiž zadusí vlastním sádlem, a to zhruba ve věku jednoho roku. Mají totiž lehkou kostru a mohutné podkožní vrstvy tuku. Proto také váha kolem 6 - 8 kilo. A nesedí. Housátka odvodí jen úplně výjimečně, zato je časté, že pokud se pojmají, tak houser huse vykloubí nohy.

O něco líp je na tom husa německá, která je šedivá a má delší tělesný rámec. Mají je například v Lužici, kde mají i husy landeské, hodně oblíbené mezi chovateli jako zdroj masa, hlasité hlídačky a výborné rodičovské páry. Existují i v bílé formě, ovšem pro čistokrevné husy landeské byste museli za hranice. U nás je téměř všechno křížené s brojlery kvůli masu. I přes toto křížení mají husy německé i landeské delší a štíhlejší tělo a jsou tudíž i přes robustní vzhled lehčí - houseré jsou občas přes 5 kilo, husa nemívá přes 4,5 kila. Pokud tedy chcete chov hus vyzkoušet, začněte právě s nimi - husí páry se dávají dohromady na podzim, nejpozději v lednu, protože v únoru už by měla husa nést. Husy jsou monogamní a není výjimkou, že vyzkoušíte i několik hus, než se houser odhodlá a některou si vybere. Ostatní husy bude tolerovat, ale nebude je pářit - můžete tedy koupit několik housat a vybrat z nich jeden chovný pár.

Štíhlounké a elegantní jsou husy labutí, které máme na zahradě. Ty mají tmavé libové maso a platí za vyhlášenou pochoutku. Sedí málokdy a nepevně, náš pár je se svými osmi odchovy v tomto výjimkou. Poslední roky však husa nesnáší a využíváme je pouze k odchovu mladých housátek.

Husa česká je klasicky bílá, "jako bochánek", ale váha je kolem 3 - 4 kilo. Pokud má víc, jde opět o brojlera.

A ještě časté dotazy na husí játra: "nacpávání" hus je sice zakázáno, ale když ta játra jsou potom tak dobrá...ve Francii, kde si přece jen na tradiční pokrmy víc potrpí, se na játra chovají speciální druhy hus. Bílá játra mají ne po krmení, ale od přírody a navíc jsou játra veliká. Jde například o husy tuluzské (neplést s tuskými - ty jsou z Ruska a jsou sice dobré na pekáč, ale agresivní v chovu). Samozřejmě se nacpávají kukuřičnými šiškami, ale stačí jim jen krátká doba.

Váha je uvedena pro přirozený extenzivní chov, pokud byste husy strčili do ohrádky a krmili výhradně směsí pro brojlery, bude váha vyšší. A ještě něco: standardy plemen uvádějí živou váhu, takže uvedených například 8 - 9 kilo znamená se vším všudy, i s plným voletem.

A kachny?

Bílé "uřvané" kachny jsou brojlerové. To jsou takové ty "pořádné" kačeny, které plavou v sádle a které vydrží na živu právě jen do podzimního kachnobraní. Váha přes tři kila není výjimkou. Říká se jim také "pekingské", ale jde o křížence, určené výhradně na maso. Osobně je ráda nemám, na pekáči je sice hromada masného, ale masa málo. O něco líp jsou na tom činky - ty mají maso libové, ale pro některé suché. Zato se samy množí. Kačenky mají kolem dvou kilo a kačeři i čtyři kila.

Existují ovšem i jiné druhy kačen - na maso se hodí kachny saské nebo ruánky. Kachna saská je menší, váha kolem 2 - 3 kilo, ale maso má příjemnou máslovou chuť a nevypeče se. Ruánky připomínají spíš obrovské divoké kačeny a podobně i chutnají. Samy sedí a jsou vcelku soběstačné. Běžci indiští nejsou špatní na chuť, ale jsou draží na pořízení, nevhodní na chov, pokud nemáte líheň a na pekáči je to jedna k jedné - na jednu porci jeden běžec. A slimáky moc nemusí, pokud si mohou vybrat.

Samostatnou kapitolou jsou pak různí kříženci. Husokačeny nebo mulardi se nabízejí v nejrůznějších velikostech a debaty o tom, co je co, zabírají místo ve všech možných časopisech. Faktem zůstává, že nic z toho není kříženec kačeny s husou, vždycky se kříží dva druhy kačen a výsledkem je vesměs veliký pták výborné chuti. Pokud je můžete koupit už vykrmené, vše doporučuji.

Takže shrnuto na závěr: pokud si chcete vyzkoušet chov nenáročných ptáků a máte dost travnaté plochy, je čas zkusit husy. Potřebují boudu na spaní, trošku slámy, zahradu s trávou na pasení a sem tam trošku obilí nebo starého chleba na přilepšení. Koupání jsme vyřešili dětským pískovištěm, ale obejdou se i bez něj, jenom je pak menší oplodnění, protože houser pojímá husu vleže. Ve vodě mu to jde mnohem líp. Pokud je ale voda hluboká, může se husa při připouštění utopit a třeba na rybnících se často stane, že ptáci skončí pod ledem a zachráně se jen houser nebo žádný pták z páru. O vejce a housátka pod husou se starat nemusíte, postará se sama. Po vás se hlavně chce, abyste nerušili a nepustili k hnízdu potkány. A na začátku a ke konci sezení husa courá po zahradě a hnízda si zdánlivě nevšímá. Neznamená to, že je macecha, ale že v hnízdě je zapotřebí změna teploty. Husa ví obvykle mnohem líp než vy, co je zapotřebí a neosvědčilo se do toho moc mluvit.

Miriam Sedláčková

AMERIKA

část 2.

Zde se pokusím Vám přiblížit americký styl života mýma očima.

Po téměř deseti měsících života v USA si odvážím jednoznačný názor - My jsme jablka a oni hrušky, nakonec jsme ale všichni ovoce. Všichni lidé mají stejné základní potřeby a zvyky, každý jich ale dosahuje jinak.

Velmi speciální stále fungující menšinou v USA jsou Amishi. Na obrázku vlevo - "buggy" amish obyvatelů - lidí, kteří žijí bez elektřiny a moderních vymožeností - doma si svítí pertolejovými lampami a živí se zemědělstvím a obchodem - auto, traktor nebo cokoli s motorem zde rozhodně nenajdete. Na obrázku vlevo - amish děti - natajno vyfocené, vzhledem k jejich náboženství si nepřejí, aby byly jejich tváře zachycené na fotkách.

Pojďme ale k majoritní skupině obyvatel. Řeknu to tak, jak to prostě je - většina lidí na tomto území trpí nadváhou a leností - je to tak a je to smutné. Mám z toho ale smíšené pocity. Běžný den v naší rodině probíhal tak, že po příchodu z práce ve 4 hodiny byli všichni unavení a nezbyvalo nic než se natáhnout na extrémně komfortní sedačky (potřebě se posadit do těchto sedaček se někdy nevyhnete a je to opravdu slast), přikrýt se dekou a pozorovat jednu z pěti televizí v domě až do noci. Jako člověk, který se dívá jen večer na zprávy jsem nevyužil za dobu mého pobytu ani jeden z pěti stovek kanálů které bylo možné na televizích tady sledovat.

Jedna věc mě ale moc mile překvapila. Je to jejich veselá nálada, ať se děje, co se děje. Nesetkáte se tady s arogantním člověkem - ani na silnici, čehož jsem si jako řidič z Česka vyloženě užíval. Konverzace začíná zpravidla úsměvem a otázkou "How are you?". Lidé jsou neskutečně kamarádští a když jste slušní, mají Vás rádi úplně všichni. S těmito lidmi se mi fungovalo hrozně dobře a ten pocit komunikovat s nearogantními lidmi je k nezaplacení. Přijde mi ale, jakoby bylo pravidlem, že čím větší nadváhou trpí, tím veselejší jsou. Navíc ví, jak si užít život - je tady několik základních věcí, které téměř povinně vlastní průměrný člověk žijící v této oblasti. Je to loď a záliba v rybaření, pickup (po americku nazývané TRUCK) který je materialistická nutnost a lidé si na kvalitní, velká a silná auta potrpí, což americké Chevy a Fordy opravdu jsou (když jsem po příletu do Prahy na letišti otevřel dveře od naší Octavie, měl jsem

pocit, že je to auto z papíru). Dále je v mezi nutnostmi karavan jakékoli velikosti - hlavně mít karavan, pro letní posezení u řek s přáteli a Harley-Davidson v garáži. Moji američtí "rodiče" jsou učitelé na základní škole s jedním z nejnižších platů v Jižní Dakotě - asi 50000 Kč měsíčně na hlavu. Jsou to vlastníci pickupu, lodí a malého karavanu, který využijí asi 2x až 3x do roka. Někdy mi přijde, že lidé mají tyto věci jen pro zapadnutí do společnosti.

Budu si odvážet jeden zásadní poznatek. Amerika není perfektní a už vůbec není taková, jak si ji všichni představujeme.

Dříve jsem sice zmínil, že je Amerika taková, jak ji vidíme v televizích, můj odstavec byl ale věnován čistě vzhledu amerického prostředí jako takového. Je to národ národů a není jediné lidské rasy, která by tady nežila. Nejsou to jen velká a krásná města. Jsou to také domy uprostřed polí, lidé žijící v karavanech, mobilhousech a původní obyvatelé - zde neoblíbení Indiáni a Afričtí Američané. Hrdost na jejich zemi a míra konzervativnosti ale nezná mezí.

Tohle v Česku neuvidíte - i takhle lidé v USA žijí. Dům mojí první hostitelské "rodiny".

Přišlo za mnou mnoho lidí kteří mě chytili kolem ramen a přesvědčovali mě, že "This is the true face of America man, not fucking NY or California" - tohle je ta pravá Amerika, žádný New York nebo Kalifornie. Klasici v kovbojských botech, flanelových košilích, riflích od Hilfigera a žvýkáčím tabákem v puse mají něco do sebe.

Za sedadly jejich trucků většinou najdete několik zbraní a tak Vás to prostě přirozeně donutí opřemýšlet jejich názor, že je jejich země tou nejlepší. Zjistil jsem, že je to stejně to jediné, co chtějí slyšet a žádný další argument nevezmou v potaz, nebo s Vámi rozváží horlivou diskuzi, kde Vás stejně budou přesvědčovat, že je USA the world's best country. Hrdost nad tím, že pochází z Jižní Dakoty ale není tak velká jak ta, že jsou to prostě Američané. Je velmi těžké někoho přesvědčit, že je někde na světě kromě Ameriky taky dobře, ne-li lépe. Nedej Bože říct negativní názor v hodině US History na nějakou tu událost, kterou by si Američané za rámeček rozhodně nedali. Vše, co řeknete, bude obráceno proti Vám. Do konce mého pobytu jsem nevzdal vysvětlování, že Česko není část Ruska a celá Evropa už není pod Ruskem. Největší páni jsou tady váleční veteráni, počínaje speciální značkou na většinou velmi luxusním autě s nápisem WAR VETERAN, kteří mají vyhrazená parkovací místa u supermarketů ještě blíže ke vchodu než vozíčkáři. Spousta věcí se tady ale míchá a jednoznačný názor na všechny tyto lidi a jejich životní styly si určitě neodvezete.

Vystřídal jsem 3 hostitelské rodiny a v každé z nich jsem poznal naprosto jiný životní styl. Vše mi ale přineslo neskutečný nadhled a jiný pohled na svět, což nevím, jak přesně popsat slovy. Cítím se jako člověk, který by mohl jet kamkoli a nikde by se neztratil. Ostřílelo mě to a jsem rád za vše špatné, co jsem tam zažil, protože jsem si to musel vyřešit na svoji vlastní pěst a nejednou to byly situace, u kterých jsem se hodně zapotil. Chtěl bych zmínit, že i když nejsem pofiderním zastáncem USA ve všech směrech a spíš si vybírám věci na kritiku než na obdiv a chválu, jsem toho názoru, že je třeba si uvědomit, že Amerika je jediná demokratická schopná světová velmoc, a když činy a kroky Ameriky užívající této moci chceme kritizovat, měli bychom mít dostatečný rozhled.

Poznal jsem to, co jsem potřeboval a chtěl a jsem rád za to, že si odvážím svůj názor na tuto zemi přímo odtamtud. Americký vládní systém jsem díky roku se skvělou pedagožkou a tisícistránkovými učebnicemi do hodin americké historie a americké vlády poznal docela do hloubky. Nevidím důvod, proč by lidem, kteří slyšeli zprávy nebo četli noviny, mělo z úst vycházet například to, že Americe vládne hloupá opice (světový bestseller od Baracka Obamy o jeho kariéře, The Audacity of Hope, jsem si přečetl hned po příjezdu sem, abych měl informace "přímo od zdroje") a nebo to, že se Amerika nemá co starat o zahraniční věci a ať se stará sama o sebe. Sice jsem těchto názorů nikdy předtím nebyl, jelikož jsem se nechtěl držet davového názoru bez vlastních vědomostí, jsem ale nesmírně rád, že mi pobyt zde pomohl můj názor plně vytvořit.

Nechtěl bych začít politické řeči, chtěl bych jen upozornit na to, že AMERIKA není taková, jak si myslíte, a ani taková, jak ji líčí noviny a zprávy. Chcete-li si vytvořit objektivní názor, musíte jít a vyzkoušet na vlastní kůži, protože vlastní názor je podle mě to, co dělá osobnost. Po vlastní zkušenosti totiž zjistíte, že není potřeba na tuto zemi ani nadávat, ani na ni vzhlížet. Zmiňuji to proto, že jsem se s oběma názory již nespočetněkrát setkal, a to před tím, než jsem odcestoval, a i poté, co jsem přijel.

Byla to nejspíš kombinace mého neštěstí a laxního přístupu oné agentury, přes kterou jsem se do Ameriky vydal a i když jsem měl na onu agenturu špičkové reference, zažil jsem něco, co bych nepřál nikomu daleko od domu řešit.

Jak jsem zmínil, moje první hostitelská matka byla záchranářka psů. Poté, co jsem vešel do domu v mé první hostitelské rodině, kde na mě skočilo 5 pitbullů a k dispozici jsem dostal pokoj s psími výkaly na podlaze, jsem se rychle rozhodl požádat o změnu hostitelské rodiny. Agentura mi vyhověla tak, že mě s brbláním přesunula do domu se 7 psy, 3 kočkami a jedním mývalem v domě. Když si moje mamka dovolila namítnout, že bych mohl v takovém prostředí dostat žloutenku, došla jí odpověď, že se žloutenka bude řešit, až ji budu mít. :-)

Na fotce já a můj "kamarád", mýval Rasco - věčný host mého pokoje

Snad nemusím popisovat, jaké to bylo, když se psi starali o sedačku v obývací, kočky o kuchyňskou linku a odpadkový koš a odpadiště pro všechny tyto zvířata bylo opět na podlaze v domě.

Po dvou měsících pobytu v této rodině jsem se svým francouzským spolubydlícím vypátral, že nám jeden ze dvou synů kradl věci z pokoje. Tentokrát už jsem ale agentuře nevěřil. Ve městě, kde jsem chodil do školy jsem oznámil, že nutně potřebuji novou rodinu.

Na vlastní pěst jsme se školou mimo agenturu sháněli rodinu, u které bych mohl bydlet. Svoje 18té narozeniny se ve mně podepsaly jako ten nejstresovější den v mém životě. Bylo totiž potřeba nějak lidem, kteří by za nás dali ruku do ohně, vysvětlit, že se odtamtud musíme ihned odstěhovat. Přišlo to, čeho jsme se báli a zhrzení "rodiče" začali vše obracet proti nám a my jsme věděli, že nám začíná závod o to se odtamtud co nejdříve dostat. Po dlouhodobém strachu, že tady žijí takovým způsobem úplně všichni lidé jsem našel moji novou hostitelskou rodinu se kterou jsem byl od listopadu v krásném a čistém domě a konečně jsem začal poznávat ten správný životní styl.

Agentuře jsme zaplatili nemalou částku za zprostředkování mého pobytu, přičemž se nám dostalo lži a podvodů a dodnes pořádně nevíme, kde peníze vlastně skončily. Je to nekonečný boj s velkou institucí.

Chtěl bych ale upozornit na to, že ačkoli vše znělo tak, že jedu někam, kde bude o vše stoprocentě postaráno a moji rodiče nemusí mít nejmenší obavy, není tomu tak. Chtěl bych všechny mladé a nadějné lidi, které láká pobyt v zahraničí, upozornit na to, aby si důkladně zjistili kam jedou a hlavně s kým.

Nedokážu si zrovna živě představit, jak by moji situaci na začátku mého ročního pobytu řešila 15-ti letá slečna. Rok v Americe mi měl přinést zkušenosti, jazyk a poznání nové kultury. O tyto věci rozhodně nouze nebyla, nejsem si ale úplně jist, jestli to byly ty zkušenosti, které nabízela agentura. Někdy ale přemýšlím nad tím, že jsem si prošel něčím, čím si, doufám, jen tak někdo neprojde, a i to se mi do života hodí.

Každopádně, můj rok v Americe bych za nic nevyměnil a s radostí si zopakuji ročník střední školy v Česku. Rok života mezi úplně jinými lidmi, v jiné zemi s jiným jazykem a kulturou jsem si neuvěřitelně užil. Poznal jsem spoustu nových přátel, novou kulturu a mentalitu, zjistil jsem, co je Amerika zač, poznal jsem jeden celý stát od shora až dolů, řídil jsem letadlo, loď, picku-py, dostal jsem se do reigonálního šampionátu v golfu, naučil jsem se basketbal, našel

jsem si přítelkyni a nejednou jsem si i sáhl na svoje vlastní psychické dno. V co nejbližší možné době bych chtěl o mém pobytu v USA vydat knihu a po dokončení střední školy se do Ameriky vrátit a navštívit zejména Arizonu a Kalifornii.

Domov pro seniory Akátový dům má za sebou první rok provozu

Akátový dům stojí v centru Rajhradu na ulici Městečko č. 52. V bytech bydlí jak soběstační senioři, kteří využívají základních služeb pečovatelek a oceňují hlavně pestrý kulturní a společenský život, tak senioři, jejichž zdravotní stav vyžaduje celodenní pečovatelskou péči.

Jak vyplývá z rozhovoru s obyvateli Akátového domu, žijí si zde spokojeně. Třeba takový pan Dohnal žil 30 let v Brně a jak tvrdí, má rád okolo sebe lidi, se kterými se může bavit. Když potřebuje na chvíli změnit prostředí, vyrazí na výlet do Brna nebo za bratrem na Znojensko. Na otázku, jak se mu v zde žije, říká: „Pořád se tady něco zajímavého děje. A jsou tady lidi, můžu se vykecat. Já jsem ten typ, co nezavře hubu, jak se říká.“ Z jeho řeči je cítit spokojenost.

Akátový dům je sice domov pro seniory, ale přes svoji krátkou existenci se již stačil představit i širší veřejnosti jako rajhradské kulturní centrum. Vedení domova připravuje na každý měsíc kolekci zajímavých a různorodých akcí, přednášek a koncertů.

Vedení domova hodnotí první rok provozu jako velmi vydařený. „Podařilo se nám vytvořit kolektiv příjemných a zkušených pečovatelek, které zvládají jak náročné situace, tak i zábavu a aktivizace klientů.“ Domovu se za krátkou dobu své existence podařilo získat dobré jméno

Akátový Dům, Městečko 52, Rajhrad; tel.: 776 479 455; www.senbydleni.cz

Tour de Sklep 2016

Termín této oblíbené akce je 20. února. Po delší době tedy nespadá do období jarních prázdnin.

O to větší návštěvnost můžeme čekat a jako každým rokem touto dobou žádáme vinaře, aby si rozmysleli účast a ohlásili, zda uvažují o otevření sklepa. Oproti minulým ročníkům budeme mít schůzku v prosinci, takže není tolik času, jako jiné roky, ale doufáme, že se podaří všechno připravit s náležitým předstihem a ke všeobecné spokojenosti.

Na schůzce, která bude ohlášena na vývěškách a Infokanále, rádi uvítáme i ty, kdo zatím jenom přemýšlejí, zda otevřít či neotevřít, popřípadě se chystají na otevření sklepa až v dalším roce. Mohou se tady seznámit alespoň částečně s organizací, ujasnit si, co a jak se chystá, jaké problémy řešíme a přispět radou a zkušeností odjinud, protože po každém ročníku se věci mění a upravují tak, abychom byli spokojeni nejen my, ale hlavně návštěvníci.

Samozřejmě i ostatní obyvatelé obce se mohou přidat s radou, názorem i pomocí.

Windows 10 – mýty a fakta o novém operačním systému od Microsoftu

Americká softwarová společnost Microsoft před měsícem celosvětově uvedla na trh svůj nový operační systém. Po Windows 8.1 se nyní uživatelé mají možnost seznámit s Windows 10. Ti, kteří již používají operační systém Windows ve verzích 7, 8 nebo 8.1, mohou na Windows 10 přejít zdarma. Na blozích i internetových fórech se však objevuje celá řada nepravdivých fám a zpráv. Na některé z nich se nyní podíváme.

Na nové Windows se nedá přejít zdarma, po roce je stejně musíte zaplatit

Na rozdíl od bývalých operačních systémů od společnosti Microsoft jsou Windows 10 pro majitele starších verzí skutečně navždy zdarma. Jedním z důvodů je fakt, že se Microsoftu nevyplatí u svých zákazníků udržovat podporu tří verzí operačního systému, a proto se rozhodli jim vyjít vstříc a tyto verze sloučit do jedné. Po dobu jednoho roku mohou tedy uživatelé přejít zcela zdarma a do konce používání svého počítače nezaplatí ani korunu.

Windows 10 jsou nástrojem pro špehování, přechod zdarma umožnila americká bezpečnostní služba

Za touto fámou může stát fakt, že Windows 10 obsahují nástroje, které odesílají určitá data po internetu. Ačkoliv fungují i zcela bez připojení, mnoho lidí se přesto bojí, že systém zneužívá jejich počítač k tomu, aby je sledoval. „Jde patrně o zveličení. Systém sám komunikuje jenom se servery, které provozuje společnost Microsoft a její partneři a data, která odcházejí, se týkají vesměs statistiky a funkcí, které si uživatel sám označil jako vyžadující připojení podle sdělení Microsoftu a jsou posílána zabezpečeným způsobem, u něhož nelze snadno odposlechnout obsah,“ vyvrací mýtus Vladimír Sedláček, odborník na počítačovou bezpečnost, a dodává „Členové mé vlastní rodiny používají Windows 10. Kdyby tím bylo ohroženo jejich soukromí, určitě bych se postaral, aby o tom věděli a přestali je používat.“

Po přechodu na vyšší verzi Windows se objeví problémy s hardware, protože ještě nejsou ovladače

Jako u každého nového operačního systému, také u Windows 10 se může stát, že nebudou z počátku fungovat s každým dostupným hardware. Ačkoliv se výrobce snažil už od začátku podporovat co nejširší množství komponent, zajistit skutečně stoprocentní pokrytí není možné. Windows 10 také poprvé nepodporují ovladače, které si uživatel stáhne odjinud, než z oficiálních zdrojů poskytovaných systémem. V praxi to znamená, že ačkoliv výrobci zařízení své ovladače mohou stále nabízet na svých stránkách, ani oni, ani Microsoft, neposkytují žádnou garanci, že půjde o funkční verze. Tuto garanci může uživatel získat pouze, pokud instaluje oficiální schválené ovladače pomocí služby Windows Update.

Na nové Windows nejdu instalovat programy z CD, musí se kupovat extra

Microsoft do Windows 10 integroval i součást Microsoft Store. Ta slouží k doručení bezpečného obsahu od výrobců programů k uživateli. „Proces zaslání programu do Store obsahuje určité milníky. Během nich se testuje, jestli se program nechová jako virus, nebo jiný typ bezpečnostní hrozby. Pokud výrobce program aktualizuje, nebo vydá novou verzi, musí znovu projít celým schvalovacím řízením, takže máte vždy jistotu nezávadnosti obsahu,“ vysvětluje základní principy Sedláček. Samozřejmě, nový systém umožňuje i instalaci programů, které máte na CD, nebo si je stáhnete přímo ze stránek výrobce. V takovém případě však instalace probíhá na vlastní riziko a může se stát, že program nebude fungovat, nebo že si s ním nainstalujete i nějakou nechtěnou část. „I pokud ale instalujete z CD nebo z internetu, Windows 10 mají vlastní antivirovou ochranu, která váš počítač před většinou hrozeb zvládne uchránit, nebo vás alespoň upozorní,“ ubezpečuje Sedláček.

Nová verze Windows vypne veškerý software, u kterého si nebude jistá, že jste jej legálně koupili. Stačí, že nebude mít v pořádku licenci

Ani v tomto případě se tvrzení nezakládá na skutečnosti. Licence, dodávaná k operačnímu systému, kterou se jeho zastánci ohání, pouze upozorňuje, že pokud nainstalujete Windows 10 na počítač, na kterém byl předtím operační systém, který neprojde testy pravosti, nemáte žádné právo ani možnost na tento systém zpětně přejít, na rozdíl od originálních systémů. Není zde ani zmínka o programech, vašich datech, nebo dokonce o jakýchkoliv jiných souborech. Také systém sám můžete, podle licence, stáhnout i do počítače s dříve neregistrovanou, nebo nelegální, verzí systému Windows a získáte tak legální Windows 10. Jelikož ovšem se pravost systému během upgradu ověřuje, tuto možnost využíváte na vlastní riziko a s plným vědomím toho, že o starou „nelegální“ licenci přijdete, což může později komplikovat například reinstalaci nového systému.

A jak se vlastně nové Windows 10 používají?

Po měsíci používání ostré verze a týdnech testování nového systému Windows v rámci programu předběžného přístupu Windows Insider se podařilo vychytat většinu chyb. Při běžném používání vás nic nebude rozptylovat a naopak Microsoft si vzal k srdci mnoho poznámek, které měli uživatelé k verzím 8 a 8.1 a zapracoval je do nového systému. Ten je rychlejší, stabilní a má celou řadu drobných vylepšení. Pro domácí uživatele jej tak lze jenom doporučit, tím spíše, že stále trvá možnost jej získat bezplatně a pokud vám nebude vyhovovat, můžete se vrátit k původnímu operačnímu systému dodávanému s počítačem. „Před provedením upgrade ovšem velmi doporučuji zazálohovat všechna data a to nejlépe pomocí zálohovacích mechanismů systému Windows,“ doporučuje Sedláček. Pokud se pro upgrade rozhodnete, počítejte s tím, že velikost souborů potřebných pro jeho spuštění jsou necelé čtyři gigabajty, takže stahování může nějakou dobu trvat.

A když „desítky“ nechci?

Pokud se rozhodnete, že vám nový operační systém nevyhovuje, nebo víte, že nemáte zájem jej ani zkoušet, pořád ještě máte dvě možnosti. Tou první je vrátit se co nejdříve od instalace ke svému původnímu operačnímu systému. Druhou variantou je instalace některé z variant operačních systémů na bázi jádra Linux. To doporučujeme rovněž majitelům starších edic Windows, tedy XP a Vista. V obou případech vám s výběrem vhodné alternativy může pomoci odborník.

(sed)

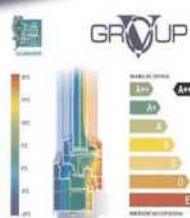
OKNA - DVEŘE SÍTĚ - ŽALUZIE
bez kompromisů

GROUP

OKNA – DVEŘE

Právě teď
SPECIÁLNÍ

AKČNÍ SLEVY

tel.: 724 059 111

www.v-group.cz

REDAKCE ČTENÁŘŮM

Redakce děkuje všem, kdo svými příspěvky obohatili náš zpravodaj. I nadále můžete přispívat svými články, poznámkami, názory, náměty a nápady. Stačí sdělit ústně nebo písemně kterémukoliv ze členů redakce (jsou uvedeni v tiráži časopisu) nebo některému ze zastupitelů obce. Komunikovat lze i elektronicky.

Email: popickyzpravodaj@seznam.cz
nebo noly@volny.cz

V časopise je možné také zveřejňovat inzeráty
a reklamy firem

Ceník inzerce:

- celá strana (A4) 1600,- Kč
- půl strany (A5) 800,- Kč
- čtvrt strany (A6) 400,- Kč
- osmina strany (A7) 240,- Kč
- řádková inzerce typu prodám - koupím zdarma
- blahopřání s fotografií 40,- Kč
- firemní logo na titulní straně + 1 článek ročně 2000,-Kč

Uzávěrka dalšího čísla bude v průběhu dubna 2016,
přesný termín bude včas zveřejněn na Infokanálu.

selfnet

NOVINKY v programové nabídce

Předvánoční nadílku v podobě nových kanálů si od začátku prosince můžete užívat v síti Selfnet. Nabídku programů jsme pro Vás rozšířili o kanály **Fanda HD, Barrandov Muzika, Nova sport 2 HD a JOJ Cinema SD/HD**. Nově také máte možnost sestavit si ještě výhodněji svoji vlastní programovou nabídku oblíbených 10 nebo 15 kanálů:

Mých 10
220 Kč 240 Kč

Mých 15
300 Kč 360 Kč

Děkujeme Vám za Vaši dosavadní přízeň.

Přejeme Vám svátky plné klidu a odpočinku a mnoho zdraví v novém roce.

Internet

Televize

Telefon

Zákaznické centrum
533 383 335

www.selfnet.cz

Mikuláši, Mikuláši, kdo to tady děti straší?
Kdo tu řinčí řetězem a proč s tebou přišel sem?

Rohatý, rohatý,
s kožichem až na paty.
Rohatý, rohatý,
černý, štrapatý.

Kdo jsi teď už, čerte, víme,
my se tě však nebojíme!
Nemáš-li co na práci,
můžeš dělat legraci.

Chceš-li ale děti lekat, nebudeme déle čekat.
Pošleme tě nazpátek, do veselých pohádek.

